Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 330
Marți 25 iunie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Citiți IN ACEST NUMĂR

Nici o buruiană în lanuri, nici un bob pierdut

Păioasele trebuie recoltate la timp

In ultimele zile, în regiunile Timișoara, Craiova, București și altele a început recoltatul păioaselor. Rodul holdelor care se anunță a fi anul acesta deosebit de bogat, trebuie strîns fără pierderi. In acest scop, este nevoie ca secerișul — prima etapă a campaniei de recoltare — să fie început la vremea potrivită și terminat în timp cît mai scurt.

Știința și practica agricolă au dovedit că la păioase momentul cel mai prielnic de recoltare, cînd pierderile prin scuturare sînt foarte mici, este la faza de coacere în pîrgă; pentru grîu și orz la începutul fazei, iar pentru secară și orzoaica pentru bere, spre sfîrșitul ei.

Orice întîrziere peste momentul optim poate aduce o scădere simțitoare a producției. Dacă se întîrzie secerișul numai cu o zi peste coacerea în pîrgă se pot pierde la grîu, bunăoară, circa 50 kg la hectar, iar la orz aproape 100 kg la hectar. In cazul cînd se lasă culturile să ajungă la coacerea deplină, pierderile sînt și mai mari iar la răscoacere ajung chiar pînă la 30—40 la sută din recoltă.

Iată pentru ce este necesar ca în aceste zile, tehnicienii și inginerii agronomi să cerceteze cu atenție starea de vegetație a păioaselor de pe fiecare tarla pentru a stabili cu răspundere momentul prielnic începerii secerișului. Acest lucru trebuie făcut diferențiat, ținîndu-se seama de felul și destinația culturii, de uneltele și mașinile cu care se vor recolta etc. Așa de pildă, păioasele destinate pentru sămînță (loturile semincere) trebue să fie secerate la începutul coacerii depline, în cel mult două-trei zile. In cazul cînd se lucrează cu combinele, momentul optim trebuie ales tot la începutul fazei de coacere deplină, deoarece combinele nu treieră recolta secerată în pîrgă.

De îndată ce semnalul începerii secerișului a fost dat, trebuie folosite din plin toate forțele de lucru în scopul scurtării duratei recoltării. Cu mijloacele mecanizate și manuale pe care le au, unitățile agricole de stat și cooperatiste pot și trebue să termine secerișul în cel mult 10 zile, de la data începerii lucrărilor.

Recoltatul orzului

Ca și în alte unități agricole de stat, inginerii de la stațiunea I.C.A.R. Studina, regiunea Craiova, au stabilit că orzul de toamnă fiind dat în pîrgă, este numai bun de recoltat.
In fotografie, una din primele secerători-legători care au ieșit la lucru, cu care s-a reușit a se recolta într-o singură zi peste 8 hectare și jumătate.

Să rezervăm pentru sămînță cele mai bune culturi furajere

In scopul asigurării semințelor necesare însămînțărilor din toamna aceasta și primăvara anului 1958, fiecare gospodărie agricolă trebuie să-și oprească din culturile furajere porțiunile corespunzătoare, cu plantele cele mai bune. Acest lucru trebuie făcut la toate culturile furajere și îndeosebi la lucerna și măzăriche de toamnă. Anul acesta se cere să se rezerve pentru sămînță, suprafețe cît mai mari cu lucernă și măzăriche de toamnă, deoarece acestea dau un furaj foarte bogat în substanțe hrănitoare.

Mai întîi este nevoie să se identifice și să se delimiteze din vreme suprafețele cele mai potrivite. Se vor alege acele porțiuni unde culturile sînt bine și uniform dezvoltate, mai puțin amestecate cu alte plante furajere, curate de buruieni și neatacate de boli și dăunători.

Suprafețele care se lasă pentru sămînță trebuie stabilite în funcție de producția medie ce se poate obține la hectar și de necesarul de sămînță al gospodăriei. In mod obișnuit mărimea porțiunilor ce se rezervă pentru sămînță este bine să fie la culturile de trifoi și borceag de primăvară, de cel puțin 30 la sută din suprafața existentă, la iarba de Sudan, dughie și mei de 25 la sută, iar pentru lucernă și borceag, de cel puțin 50 la sută.

De mare importanță în obținerea unei cantități mari de sămînță valoroasă este stabilirea momentului cel mai prielnic pentru recoltarea culturilor semincere.

Recoltarea lucernei și trifoiului se face cu coasa (în cazul suprafețelor mici), cu cositoarea mecanică sau cu combina. La plantele furajere perene (care stau în cultură mai mulți ani) cum sînt: lucerna și trifoiul, se recomandă să se oprească pentru sămînță culturile cele mai tinere, respectiv din anul I și II de folosință. Recoltarea lucernei se recomandă să se facă în momentul cînd 75—80 la sută din păstăi au o culoare brun închisă, iar la trifoi, cînd 70-80 la sută din inflorescențe au devenit brune. Dacă se lucrează cu combina, recoltarea se face mai tîrziu și anume cînd 80-90 la sută din păstăile lucernei sînt de culoare brun închisă, iar la trifoi cînd 95 la sută din inflorescențe au căpătat culoarea brună.

In cazul recoltării cu cositoarea mecanică este bine ca lucerna și trifoiul să se lege în snopi. In regiunile umede, snopii trebuie să nu fie prea groși și să nu se lege prea strîns, pentru ca plantele din interiorul lor să se poată usca. In scopul înlăturării pierderilor de sămînță snopii trebuie să fie legați numai pe prelate sau pe saci. Legatul, transportul și așezarea în clăi se fac dimineața sau seara.

O atenție deosebită trebuie acordată și uscării lucernei și trifoiului, care se face, în mod normal, în clăi sau pe capre așezate pe cîmp. In cazul cînd după recoltare timpul este ploios și răcoros, uscarea se va face pe garduri.

La culturile anuale și mai ales la borceagul de toamnă și de primăvară, trebuie avut grijă ca plantele de pe porțiunile rezervate pentru sămînță să fie cît mai uniform dezvoltate și să nu fie amestecate de loc sau într-o măsură foarte mică cu măzăriche sălbatică și mazăre furajeră. O cultură de borceag curată, cu un singur fel de măzăriche, se coace în acelaș timp și se poate recolta repede și fără pierderi.

Recoltarea borceagului trebuie începută în momentul cînd majoritatea păstăilor au căpătat culoarea brună.

Iarba de Sudan, dughia și meiul se recoltează cînd majoritatea boabelor s-au copt.

Ing. TITUS PERDE

LA SECERIȘ

Șeful brigăzii Ion Schmith, trecu încă odată pe la fiecare secerătoare-legătoare. Se pleca ici, colo, uitîndu-se cu băgare de seamă. Dădea din cap mulțumit. Degetele aparatelor de tăiere de la mașini fuseseră montate bine. Nu aveau crăpături sau îndoituri. Fiecare era corect înșurubat, iar segmenții cuțitului ascuțiți și nituiți cum trebuie.

Nici tractoriștii și nici mînuitorii secerătorilor-legători nu stăteau degeaba. Ludovic Ardelean ungea fusurile. Edmund Mertz controla lagărele, greblele și pînzele mașinii cuplate în urma tractorului, iar Petru Riger mecanismul pentru reglarea mărimii snopilor.

— Gata! spuse, însfîrșit mulțumit, șeful de brigadă.

Cele șapte tractoare merseră o bucată de drum prin fața tarlalei, spre a se vedea cum funcționează secerătorile-legători în gol. Apoi intrară în oceanul galben al orzului de toamnă. Cît vedeai cu ochii, vîntîcelul de dimineață legăna ușor spicele, tălăzuindu-le pe cele 308 hectare ale gospodăriei. Tractoarele mergeau în linie dreaptă. Aripile secerătorilor băteau ritmic. Miriștea rămînea uniformă, parcă aburind.

După vreun ceas, mașinile se pierduseră în imensitatea lanurilor, fiecare pe parcelele dinainte repartizate. Nu se mai auzea decît duduitul tractoarelor, cînd dintr-o parte, cînd din alta a cîmpului.

Ion Schmith, mergea cu pas întins în urma secerătorii-legători trasă de tractorul lui Ardelean. Pe chipul lui se citea mulțumire deplină. Mașinile funcționau ca ceasul, secerînd cu toată lățimea de tăiere. Snopii grei de orz bine legați la jumătate erau svîrliți pe miriște, la distanțe egale. Nu se semnalase nici o oprire în lan pînă acum.

Uneori și tractoristul Ardelean se uita în urmă. Atunci privirile i se întîlneau cu cele ale șefului de brigadă. Surîdea. Și parcă zorea mai mult...

Dar nici ceilalți tractoriști nu încetineau ritmul lucrului, în vremea aceasta. Edmund Mertz observă într-un timp că terenul prezenta denivelări. Se uită cu grijă în urmă și îi strigă mînuitorului secerătorii-legători să fie atent la potrivirea înălțimii hederului față de nivelul solului. Acesta îi făcu semn să fie liniștit. Atunci Mertz își aruncă privirile spre stînga, unde secera Petru Riger. Il văzu mai înaintea lui și inima i se strînse o clipă: i-o fi luat-o cu mult înainte?

Dinspre marginea lanurilor se deslușeau acum glasuri de femei și bărbați. Erau muncitorii care veneau să așeze snopii în clăi, spre a elibera miriștea, în vederea arăturilor de vară.

...Pe înserate, la Trustul regional al gospodăriilor de stat Timișoara se primi o importantă comunicare telefonică: mecanizatorii din brigada I-a de la gospodăria de stat Jamul Mare au început recoltatul orzului de toamnă. Într-o singură zi, cu șapte secerători-legători fuseseră recoltate aproape 70 de ha. Șeful brigăzii I-a a gospodăriei Ion Schmith, și-a luat angajamentul ca în următoarele zile viteza de lucru să fie mult mărită, încît recoltatul orzului să fie neapărat terminat în cîteva zile.

ION DRINCU

Arii electrificate

Strîngerea și depozitarea în bune condiții a recoltei de cereale din acest an constituie o preocupare de seamă a mecanizatorilor din regiunea Timișoara. In afară de revizuirea și repararea secerătorilor-legători și a tractoarelor ei au acordat o deosebită atenție pregătirii ariilor în vederea folosirii la maximum a batozelor.

Astfel, în regiunea Timișoara vor funcționa în această vară 47 de arii electrificate, unde vor lucra 67 de batoze. La 7 din acestea vor fi instalate electromotoare.

La lucrările de pregătire a ariilor electrificate, care sînt aproape terminate, mecanizatorii au primit un prețios ajutor din partea muncitorilor și tehnicienilor de la întreprinderile comunale, orășenești și raionale și de la Energo Combinat nr. 4 Timișoara.

V. CAZACU

Deasupra ogoarelor

Culturile de grîu, porumb și legume ale gospodăriei de stat „Dunărea", din raionul Brăila, au crescut în acest an mari și viguroase. Dar au și fost îngrijite așa cum scrie la carte. Combaterea dăunătorilor și a buruienilor s-a făcut numai cu ajutorul aviației. Iată-l, bunăoară, pe pilotul Gheorghe Jipa oprind avionul la stația de încărcare cu substanțe. El supraveghează cu multă atenție încărcarea avionului, apoi, după ce discută în mod amănunțit planul de muncă pe întreaga zi, cu tov. Spiru Begu, agronomul șef al gospodăriei, se urcă în carlingă și-și ia zborul. Dintr-o singură încărcătură sînt prăfuiți 8 ha și cu toate că această operație se face numai dimineața, între orele 4—7, și după-amiaza, între orele 17—20 — cînd în general nu bate vîntul — tov. Jipa reușește

să pulverizeze zilnic cîte 150 de hectare.

În vederea combaterii cît mai rapide a dăunătorilor și buruienilor, regiunii Galați i-au fost repartizate în acest an mai multe avioane. Echipajele acestora își fac pe deplin datoria. Avionul condus de pilotul Gheorghe Jipa a executat pînă în prezent prăfuitul culturilor și la gospodăriile de stat Brateș și „Dr. Alexandrov" pe o suprafață totală de aproape 600 de ha.

În raionul Liești lucrează cu mult spor echipajul condus de pilotul Titi Ene, care în primele zile a prăfuit peste 300 ha cu porumb aparținînd gospodăriei colective, întovărășirii agricole și unor producători cu gospodării individuale din comuna Măicănești. De asemenea avionul condus de pilotul Dănilă a terminat stropitul viilor gospodăriei de stat din Panciu și în prezent execută stropirea viilor de la secția viticolă a gospodăriei de stat „30 Decembrie".

C. ION

IN 17 S. M. T.-URI
Au fost organizate unități speciale fito-sanitare

Lupta împotriva dăunătorilor animali și vegetali constituie una din cele mai importante preocupări în această perioadă și pentru stațiunile de mașini și tractoare din țara noastră. Astfel, în zona de vest a țării, și anume în regiunile unde de obicei apar focare de atacuri de Hyphantria (omida păroasă a dudului) și gîndacul de Colorado, **au fost organizate la 17 S.M.T.-uri un număr de 9 unități speciale fito-sanitare pentru combaterea Hyphantriei, și 9 unități speciale fito-sanitare pentru combaterea gîndacului de Colorado.**

Unitățile speciale fito-sanitare vor deservi întreaga rază de activitate a stațiunii pe lîngă care au fost înființate. In acest scop, unitățile de combatere a Hyphantriei folosesc tractoare M.T.Z. în agregat cu mașina combinată pentru stropit și prăfuit O.K.S., iar cele pentru combaterea gîndacului de Colorado folosesc tractoare H.T.Z.-7 în agregat cu motostropitoarea-prăfuitoare de tip P.S.N.-6.

Cunoscînd că acțiunea de combatere a dăunătorilor este o acțiune de importanță republicană, în vederea organizării în cele mai bune condiții a activității unităților fito-sanitare, S.M.T.-urile au repartizat acestor unități personalul cel mai bine pregătit, așa încît întreaga activitate să se desfășoare la timp și fără întreruperi.

Secțiunile agricole regionale, cu sprijinul specialiștilor de la Centrul de combatere Oradea, au organizat un curs de 5 zile, în vederea pregătirii personalului de deservire a unităților fito-sanitare. La experimentarea practică a mașinilor în poziție de lucru au participat atît tractoriștii cît și șefii de brigadă respectivi.

Volumul de lucrări pe care-l vor efectua S.M.T.-urile a fost contractat cu centrul de combatere Oradea. Lucrări de combatere a Hyphantriei se vor executa atît în comune cît și de-a lungul șoselelor, în plantațiile de duzi. Lucrările de combatere a gîndacului de Colorado se desfășoară numai în cîmp, atît la gospodăriile colective și întovărășirile agricole, cît și în sectorul particular, în culturile de solanaceae (cartofi, vinete, ardei etc).

Pe lîngă inventarul cu care au fost dotate, unităților fito-sanitare li s-au mai repartizat și cîte o remorcă cisternă, cu ajutorul căreia se transportă la locul de muncă apa necesara preparării soluției de combatere.

Ca rezultat al muncii bine organizate, focarele apărute în ultimul timp au fost combătute imediat, iar atacurile localizate în cea mai mare parte. Astfel, la gospodăriile agricole colective Grabăț și Comloșul Mare ca și în sectorul particular din comunele Checea, Jimbolia, Lovrin, Teremia și Variaș au fost tratate prin stropiri 251 de ha și prin prăfuiri 322 ha contra atacului gîndacului de Colorado.

De asemenea, și în raza S.M.T.-urilor Lugoj, Remetea Mare, Bonțida, Episcopia Bihorului și Șicula, a fost combătut atacul de Hyphantria la cca 20.000 de duzi.

Ing. CONST. MUNTEANU

In fiecare sat SECTOR AGRICOL SOCIALIST PUTERNIC

Cu sprijinul cadrelor didactice

Cadrele didactice din comuna Lăscud și din satele subordonate, Giulus și Somoștelnic, raionul Tîrnăveni, duc o susținută muncă de lămurire pentru atragerea țărănimii muncitoare pe drumul agriculturii socialiste. Astfel, învățătorul A. Popa din Somoștelnic a sprijinit zi de zi formarea unei întovărășiri agricole în satul său. Profesorii și învățătorii din Lăscud și Giulus pregătesc intens brigăzile artistice de agitație. La întovărășirea nou înființată din Giulus cadrele didactice vin să dea sfaturi practice pe tarlaua întovărășiților.

AUREL SEULEAN
corespondent

INTR-O SINGURĂ SĂPTĂMÎNĂ...

In săptămîna de la 9 la 17 iunie alte 5 noi întovărășiri agricole și pomicole au luat ființă în raioanele Balș, Gilort, Vînju Mare și Tg. Jiu. Ele sînt alcătuite din 221 de familii care au pus laolaltă pentru început 112 hectare. Văzînd holdele frumoase ale întovărășiților, alte 666 de familii au intrat în această săptămînă în vechile întovărășiri, aducînd o suprafață totală de 722 hectare.

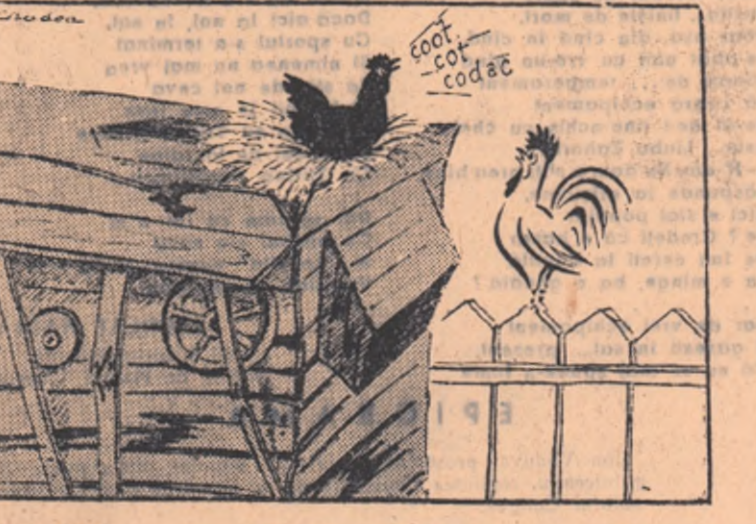
Avantajele de netăgăduit pe care le-au avut anul trecut lucrînd în întovărășire au determinat pe vechii membri să vină în tarlalele comune cu noi suprafețe de pămînt. Este semnificativ că în decurs de o săptămînă peste 1.000 de hectare au fost aduse de vechii întovărășiți, în special în raioanele cu întinse terenuri agricole ca: Băilești, Gura Jiului, Craiova, Plenița și altele.

Deși încă tinere ca existență, cooperativele agricole de producție au și realizat primele victorii o dată cu începerea strîngerii recoltelor bogate de orz de toamnă. Aceasta a contribuit în mare măsură ca alte 34 de familii cu 105 hectare să intre zilele acestea în cooperativele de producție cu rentă existente. In 11 sate din regiunea Craiova, sînt depuse numeroase cereri pentru alcătuirea de noi cooperative agricole de producție cu rentă.

Săptămîna trecută au fost aduse în sectorul cooperatist din agricultura acestei regiuni 2.000 hectare.

M. MATEI
corespondent

SĂGEȚI
La S.M.T. Apa regiunea Baia-Mare

COCOȘUL:
— Taci din gură, draga mea,
Că te-aude cineva
Și batoza ce-i beteagă
S-ar putea — mai știi? — s-o dreagă.
Și atunci e vai și-amar,
Că rămîi fără culbar!

Desen de GH. BADEA

Porumbul nu se poate prăși cu... contracte!

Dacă muncitorii și tehnicienii de la gospodăria de stat „Filimon Sîrbu" din raionul cu același nume se pot mîndri în acest an cu minunata recoltă de grîu și de orz de pe cele 1.270 de ha nu același lucru se poate spune și despre cultura de porumb. Și aceasta nu pentru ca porumbul nu ar fi răsărit uniform. Nu e vorba de altceva și anume, despre felul cum a fost și este întreținută această cultură. Dar să arătăm faptele. Sînt unele parcele bunăoară, unde dacă nu dai rapița la o parte cu mîna nici nu-ți dai seama că acolo a fost însămînțat porumb.

Cum se poate acest lucru într-o gospodărie care dispune de mijloace mecanizate suficiente pentru a executa prășitul la timp și în bune condiții? Aceste mijloace au fost folosite la prășitul porumbului pe cele aproape 650 de hectare ocupate de această cultură. Mai mult încă, pînă acum cîteva zile, pe 250 de ha se executase și prașila a 2-a. Și totuși, pe o parcelă de peste 70 de hectare porumbul este amenințat să fie compromis. De ce? Foarte simplu: gospodăria de stat „Filimon Sîrbu" nu are brațe de muncă cu care să asigure răritul și prășitul porumbului pe rînduri. Fenomenul este foarte curios deoarece gospodăria a încheiat mai de mult, contracte cu un mare număr de muncitori sezonieri pentru executarea lucrărilor de întreținere a prășitoarelor. Contractele au fost încheiate dar... oamenii nu mai sînt. Ori, cu contractele nu poți decît cel mult să te scuzi, așa cum fac acum tovarășii ing. Vasile Cazan și ing. Gheorghe Drăghescu șefii secțiilor Strîmbu și Surdila. Tov. ing. Cazan de pildă, răspunde foarte senin oricui l-ar întreba despre măsurile pe care le-a luat pentru a-și asigura forțele de muncă de care avea nevoie.

— Tovarășe, eu am acoperire. La mine în sertar stă scris negru pe alb. Am încheiat contracte cu oamenii. Așa că, vedeți...

Și într-adevăr ai ce vedea. In timp ce pe hîrtie e scris negru pe alb că atîția și atîția oameni vor lucra la întreținerea culturilor, pe cîmp au crescut buruienile înăbușind porumbul. Ceva mai mult, pe o tarla de 7 hectare tot de la secția Strîmbu nu a fost executată nici măcar prașila I cu prășitorile mecanice. Cît despre rărit, nici vorbă.

Sîntem convinși că șefii de secție Vasile Cazan și Gheorghe Drăghescu, precum și tov. Petre Mocanu, directorul gospodăriei de stat „Filimon Sîrbu" știu că porumbul nu se poate prăși cu procese-verbale și contracte. De aceea ar fi mai bine ca întreaga conducere să depună eforturi ca în cel mai scurt timp să rezolve problema asigurării brațelor de muncă pentru întreținerea culturilor prășitoare. Cum? Contractînd cu oameni cunoscuți din împrejurimi, cărora să li se asigure condiții bune de hrană, cazare și plata, care să se facă seara la locul de muncă și mobilizînd chiar pentru cîteva zile tot personalul din secții să-și dea concursul la executarea acestor lucrări. Căci în prezent aceasta e singura soluție.

I. GHEORGHIU

Cînd tehniciana nu-și face datoria

Pe importante suprafețe de teren în comuna Poiana — raionul Botoșani, nu s-a executat nici pînă în prezent prașila I-a la porumb, floarea-soarelui, cartofi sau legume.

Principala cauză a acestei stări de lucruri constă în delăsarea de care dă dovadă tov. Maria Rusu agronomul comunal. Aceasta nu numai că nu se deplasează pe teren, pentru a-i îndruma pe țăranii muncitori să facă prașilele la vreme, dar trec zile în șir cînd nu vine cel puțin pe la sfatul popular. Așa s-a întîmplat de pildă, săptămîna trecută, cînd tov. Rusu a lipsit de la serviciu 4 zile la rînd.

De altfel, cum să se îndemne la prășitul culturilor țăranii muncitori, cînd pe cele 9 hectare cu porumb hibrid ale lotului zootehnic al sfatului popular, nu s-a prășit măcar un rînd de plante?

I. TEODORU
corespondent

Pe teme ACTUALE

In pas cu agrotehnica

Pavel Rabeja din Zimbreasca, raionul Roșiori de Vede, are o pasiune: să citească broșuri agrotehnice și să aplice în practică ceea ce învață. A buchisit omul pe îndelete o carte despre viticultură și și-a plantat 8 ari de viță de vie; în toamna aceasta, îi va culege primele roade. Apoi, tot de pe urma unor lecturi, el și-a meșterit 4 stupi sistematici și o răsadniță. Mierea și legumele ce-i prisosesc acum îi aduc însemnate venituri bănești de pe urma contractelor încheiate cu statul. Cît despre cereale, e de-ajuns să arătăm că în ultimii ani el a reușit să obțină recolte constante de 2.000 kg de grîu și 2.500 kg de porumb la ha, pentru a ne da seama că lucrarea pămîntului așa cum scrie la carte a devenit un bun obicei al acestui harnic țăran muncitor.

Am stat de vorbă cu Pavel Rabeja de curînd. Mi-a spus că în vara aceasta va prăși porumbul de 4 ori, iar la timpul potrivit îi va face polenizarea artificială. Grîul îl va culege în pîrgă și-l va căra îndată pe arie ca să-l treiere, pentru a evita astfel orice pierdere de recoltă prin scuturare. Apoi își va dezmiriști ogorul, iar mai tîrziu, pe la începutul lui august, îl va ara. Așa îl învață agrotehnica și așa va face.

Fenomenul descris mai sus nu este izolat. In ultimii ani, mase tot mai largi de țărani muncitori cu gospodării individuale din agricultura țării noastre citesc cu nesaț cărți și broșuri agrotehnice și aplică în practică cele învățate. Cîteva exemple luate la întîmplare: lucrîndu-și pămîntul așa cum scrie la carte, Mihalache Vlad, din comuna Siliștea, raionul Pogoanele, și Maria Balaban, din comuna Mărășești, raionul Panciu au obținut anul trecut 3.100 și respectiv 2.900 kg de grîu la ha; Teodor Guț din comuna Șimleu, raionul Hălmaș, a cules 6.400 kg de porumb la ha, iar Ioan Crețu din Bosia, raionul Iași, a recoltat 40.000 kg de sfeclă la ha.

Pe măsură ce-și însușesc și aplică învățăturile agrotehnice, țăranii muncitori cu gospodării individuale fruntași ai satelor noastre obțin nu numai recolte mai bogate ca altădată, dar încep să capete și o viziune de ansamblu asupra felului cum se dezvoltă întreaga agricultură a țării. Rezultatul? Ei își dau seama că posibilitățile micei lor gospodării pentru sporirea maximă a producției agricole la hectar sînt limitate față de cele oferite de marea gospodărie, unită, cu tarlale de sute și mii de hectare ce pot fi lucrate cu mijloace mecanizate și după cele mai noi cuceriri ale științei. Și cum e firesc, oamenii aceștia capătă treptat convingerea că pentru ei nu poate fi nicăieri mai bine decît în gospodăria colectivă, singurul loc unde își pot valorifica fără stavilă priceperea de adevărați maeștri ai recoltelor bogate. Or, cum după ce te-ai convins de un lucru pînă să-l faci nu-ți mai trebuie decît un pas, e limpede de ce fruntașii recoltelor bogate din satele patriei noastre, care mai sînt încă în afara unităților agricole cooperatiste, se alătură din toată inima colectiviștilor și întovărășiților.

GH. LEU

Cultura și viața

PIONIERI HARNICI

Vrednicii pionieri din comuna Valea Seacă regiunea Constanța au încheiat cursurile școlare din acest an. Ei ajută în aceste zile pe părinții lor să termine la timp lucrările cele mai urgente, în grădina de legume și zarzavaturi.

Iată-i în fotografia de față, dînd un ajutor prețios în grădină la plivitul buruienilor care au crescut mari în urma ultimelor ploi.

IN CINSTEA FESTIVALULUI

Dornic de a întîmpina cu noi realizări cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova, tineretul din comuna Smîrdioasa, regiunea București, prestează munca voluntară pentru înfrumusețarea comunei.

In cadrul acestei acțiuni, utemiștii au schimbat aspectul parcului din fața gării care a devenit acum un plăcut loc de recreere. In fața școlii de 7 ani din Smîrdioasa pionierii au amenajat un frumos parc, numit „Parcul pionierilor". Tinerii sportivi au amenajat un teren de fotbal, donat de stația C.F.R.

In cinstea Festivalului pionierii din Smîrdioasa pregătesc, sub îndrumarea profesorilor și învățătorilor, frumoase cadouri — albume cu motive naționale, fotografii cu aspecte din viața lor și altele.

IONEL T. TRIFU
corespondent

DIN TOATĂ LUMEA

Un pește care trăiește și pe uscat

In Africa Occidentală (Gabon, Senegal etc.) trăiește un pește care prin conformația și obiceiurile sale a deșteptat curiozitatea savanților. Protopterul, un pește foarte asemănător țiparului nostru, lung de 70—90 cm, trăiește în număr mare în apele puțin adînci și mlăștinoase din Africa Occidentală. În perioada ploilor, cînd apele sînt mari, Protopterul se comportă ca un pește obișnuit. Cînd începe însă anotimpul secetos el nu pleacă la fel ca ceilalți pești spre marile fluvii, ci își sapă un fel de pungă adîncă în solul mlăștinos, se încolăcește în această scobitură și așteaptă 2—3 luni cînd vin din nou ploile.

Locuitorii din Sudan, care cunosc obiceiurile acestui pește ciudat, îl vînează printr-o metodă specială. Ei bat în niște tobe care produc un zgomot asemănător picăturilor de ploaie. Protopterii, crezînd că a început anotimpul ploilor, ies grămadă din adăposturi și pescarii „de uscat" îi prind cu ușurință.

Agricultura în tundră

Pînă nu de mult, agricultura în tundră nu era decît o problemă științifică interesantă. Ori, actualmente, în Extremul Nord al U.R.S.S. se cultivă peste 70 soiuri diferite de plante agricole. Create special de savanții sovietici pentru a se putea aclimatiza în regiunile polare, aceste varietăți suportă cu ușurință gerul, ajung repede la maturitate și dau producții mari. De pildă, în tundră se recoltează acum circa 130—200 chintale de cartofi de pe fiecare hectar.

In regiunile polare au fost create stațiuni experimentale și de selecție. De curînd, delegații acestor stațiuni s-au întrunit la Leningrad, cu prilejul unei sesiuni consacrată problemelor agriculturii polare. Din rapoarte a reieșit că agricultura se dezvoltă cu succes în regiunile cele mai nordice ale Uniunii Sovietice. Culturile de cereale, legume, cartofi, ocupă în prezent suprafețe destul de întinse. In jurul orașelor din regiunea polară au fost create sovhozuri care furnizează populației legume și fructe.

VIERMII INTESTINALI

Viermii intestinali sînt niște viețuitoare ce trăiesc în intestinele omului, putînd să dea acolo naștere la diferite boli.

Viermii pot aduce omului multe necazuri: consumînd o parte din mîncarea din intestine, el fura din hrana bolnavului, care în felul acesta slăbește; sugînd singele bolnavului acesta se anemiază. Provocînd mereu mici răni în intestin, viermii ajută la infectarea acestuia cu diferiți microbi, ceea ce dă naștere la unele boli ca: apendicita, colita, diareea.

Sfatul medicului

Purtătorii de viermi intestinali nu au poftă de mîncare, au grețuri și chiar vărsături. Deseori ei au mîncărimi pe piele (blîndă), mîncărime a nasului și mai ales seara, mîncărime la șezut. Viermii mai produc și niște otrăvuri ce atacă creerul, nervii și singele.

Cum trăiesc viermii intestinali, cum se înmulțesc și cum ajung în intestinele omului?

De cele mai multe ori viermii trăiesc în intestinul subțire. Ei dau naștere la niște ouă ce ies afară o dată cu fecalele. Se știe că la țară closetele nu sînt prea bine îngrijite, sau ca în loc de closet se folosește poiana ori grădina de zarzavat. In acest fel din fecalele lăsate în voia apelor de ploaie sau cu ajutorul muștelor ouăle ajung pe frunzele zarzavaturilor ori pe fructele din pomi. Dacă aceste zarzavaturi și fructe ajung pe masa noastră nespălate, o dată cu ele înghițim și ouăle de viermi. Ouăle ajunse în intestine dau naștere la un nou vierme și omul care a fost pînă atunci sănătos devine purtător de viermi.

Unii viermi (oxiurii) își depun ouăle pe pielea din jurul șezutului. Scărpinîndu-se, bolnavul ia ouăle sub unghii de unde acestea ajung pe alimentele pe care punem mîna sau chiar în propria lui gură.

Cunoscînd toate acestea, e bine să tragem o seamă de învățături asupra felului în care ne putem feri de viermii intestinali. Pentru aceasta closetele trebuie construite în așa fel încît să fie bine închise. Zarzavaturile și fructele se vor spăla sau se vor fierbe bine înainte de a fi consumate. De asemenea, e necesar ca oamenii să se ferească de carnea tăiată clandestin și să nu se așeze nicidată la masă fără a-și spăla mîinile. Cei care s-au infectat și au viermi intestinali trebuie să ceară de urgență sfatul medicului, deoarece pentru fiecare soi de viermi este nevoie de un anumit medicament. Nu este bine deci ca bolnavii să ia medicamentele la întîmplare, deoarece mînuirea fără pricepere a acestor medicamente poate fi primejdioasă.

Dr. MIHAI ERACLIDE

CĂRȚI NOI

K. MARX: Capitalul, vol. 1, ediția III-a. (E.S.P.L.A.) 878 pag. 27.50 lei.

F. ENGELS: Rolul muncii în procesul transformării maimuței în om. (E.S.P.L.A.) 25 pag. 0.50 lei

AL. ATANASIU și alții: Contribuții la metoda de analiză a activității unei gospodării de stat. (Ed. Academiei R.P.R.) 110 pag. 4 lei

*** Ștefan cel Mare — 500 ani de la înscăunarea sa ca domn al Moldovei (Studiu de Horia Ursu (E.S.P.L.A.). 120 pag. 6.50 lei

M. BENIUC: Inima bătrînului Vezuv. (E.S.P.L.A.). 160 pag. 6.75 lei

KOVACS GYÖRGY: Buchetul. (E.S.P.L.A.). 528 pag. 9.75 lei

Pentru fondul central de cereale ale statului

Își vor respecta contractele încheiate

Colectiviștii din Lenauheim, regiunea Timișoara, se pot mîndri pe bună dreptate cu culturile lor din acest an. Intre altele, cele 422 de hectare semănate cu porumb hibrid sînt în prezent prășite a doua oară în întregime, iar sfecla și legumele a treia oară. De dimineața și pînă seara [illegible] pare un adevărat furnicar.

Zilele trecute am stat de vorbă cu tovarășul Viorel Uiharіu — președintele colectivei — și cu inginerul Andrei Sitaru pe care i-am găsit cufundați pînă la piept în lanul de orz ce dase în pîrgă.

— Peste 8—10 zile băgăm secerătorile — a spus agronomul, frecînd în palme un spic de orz. Aici scoatem pe puțin 3.700 de kilograme la hectar, iar grîu peste 2.500. Ne-am speriat degeaba de ploi. Au fost cam multe, e drept, dar recolta s-a și dezvoltat bine.

— [illegible] eram neîncrezători c-așa-i omu', tovarășe agronom — răspunse un colectivist. Apoi, mîngîind spicele de orz, continua pe un ton ce arăta mulțumire... O să avem ce duce anul ăsta [illegible] acasă. Și pare-mi-se că și statului [illegible] vom mai vinde în plus 2—3 vagoane. O să avem doar recoltă berechet!

— La împărțeală ne vor dovedi căruțele noastre chiar așa ușor. Iar cînd vom livra statului cerealele, legumele și plantele tehnice pe care le-am contractat, ne va trebui cel puțin 30 de vagoane — spuse președintele.

Stînd de vorbă cu colectiviștii și străbătînd lanurile mi-am dat seama că într-adevăr, anul acesta culturile cerealiere ale gospodăriei colective din comuna Lenauheim, regiunea Timișoara, promit mult. Se apropie zilele cînd colectiviștii din Lenauheim vor livra statului 100 mii kg grîu pentru cît au încheiat contract. De altfel, au contractat și cam tot atîtea kilograme de porumb, [illegible] mii kg de floarea-soarelui și alte mari cantități de legume și zarzavaturi.

Merită să fie adăugat că de curînd colectiviștii din Lenauheim au livrat statului pe bază de contract și o sută de porci grași, fapt care le-a permis să-și cumpere cel de-al patrulea camion. Zilele acestea ei vor preda, de asemenea, 550 kg de lînă merinos pe care au contractat-o cu statul.

C. ȘTEFAN

Să cunoaștem și să combatem dăunătorii din magazii

Gărgărița mazărei. Are corpul lung de 4—5 mm, de culoare cafenie-închisă, acoperit cu puf cenușiu și pete albicioase, alungite pe aripi. Gărgărițele își petrec cea mai mare parte din viață în boabele de mazăre și în magazii. Boabele gărgărițate se recunosc prin aceea că au o mică pată întunecată, locul pe unde va ieși insecta. La semănat gărgărițele sînt duse în cîmp în același timp cu boabele. Odată cu formarea păstăilor, gărgărițele depun ouăle pe păstăi; din ouă ies viermii, care pătrund apoi în boabe, în interiorul cărora cresc nestingheriți. O dată cu recoltarea mazărei gărgărițele sînt aduse din nou în magazie, unde își termină dezvoltarea.

Gărgărița grîului. Acest gîndăcel, lung de 2,5—4 mm, de culoare cafenie-închisă, are capul alungit cu un cioc subțire, puțin încovoiat în jos. Se hrănește cu boabele de grîu, orz, secară, porumb, pe care le roade de la suprafață către interior.

Păianjenul sau cleștarul făinii. Este o insectă mică de 0.5 mm, alb-gălbuie, lipsită de ochi și cu opt picioare. Mănîncă conținutul boabelor de grîu, orz, etc., în care intră prin regiunea colțului.

Molia cafenie a cerealelor. Este un fluturaș cu aripile de culoarea boabelor de grîu. Femelele depun prin luna iunie ouăle în spicele de grîu, sub pleve, iar prin iulie-august pe știuleții de porumb între rîndurile de boabe. Omizile apărute după circa 2 săptămîni cresc în boabele de grîu și în cele de porumb. După circa 5 săptămîni apare un nou rînd de molii, care de astă dată se înmulțesc pe boabele din magazii.

Măsurile potrivite pentru lupta împotriva dăunătorilor din magazii urmăresc să preîntîmpine apariția și înmulțirea lor. Astfel, înainte de depozitarea noii recolte trebuie să se facă în magazii o curățenie desăvîrșită. Se adună boabele risipite, gozurile, se curăță bine toate ungherele, crăpăturile și se desface chiar podeaua. Sub podea se așează un strat de var proaspăt stins, în grosime de 2—3 cm. Deoarece în crăpăturile pereților se ascund mulți dăunători este bine să se facă o dezinsectizare a magaziei sau depozitului cu sulf (pucioasă) care se găsește la orice cooperativă. In acest scop se astupă mai întîi bine ferestrele și orice deschidere pe unde ar putea ieși aerul. Apoi se lipesc marginile ferestrelor cu 2—3 rînduri de hîrtie. Se folosesc 0.8 kg sulf la 10 m.c. de magazie. Sulful se pune în vase, pe grămezi de nisip, în mijlocul magaziilor, dîndu-i-se foc. După ce se dă foc, se închide ușa și se lipesc atît marginele ușii cît și ale ferestrelor. In loc de sulf se poate folosi sulfura de carbon, 100—450 gr. la m.c. Fiindcă sulfura de carbon este un lichid care se preface foarte ușor în vapori și care se poate aprinde la cea mai mică scînteie este necesar să se lucreze cu foarte multă băgare de seamă. Sulfura de carbon se toarnă în strachini așezate cît mai aproape de tavan. Vaporii fiind mai grei decît aerul se lasă în jos, pătrunzînd în toate crăpăturile. Strachinile se umplu începînd din fundul magaziei spre ieșire. După gazare se ține închisă magazia 24—48 de ore, timp în care insectele mor prin înăbușire.

Pentru combaterea gărgăriței grîului sau gărgăriței mazărei se procedează astfel: grăunțele se așează într-un strat a cărei înălțime să nu treacă de un metru și din loc în loc se pune în vase sulfură de carbon, folosind cantitatea arătată mai sus. Pentru cantități mai mici, tratarea se poate face în butoaie, folosind, pentru 100 kg. de semințe, 100 de gr. sulfură de carbon. Pe mazărea sau grînele din butoi se așează cantitatea respectivă de sulfura de carbon și se ține acoperită timp de 24 de ore cu o prelată udă. In sfîrșit, cînd semințele nu se întrebuințează la consum se pot folosi prafurile pe bază de H.C.H. sau D.D.T.

Ing. FL. PAULIAN

Mărturisirea

Cînd i-a venit fetița plîngînd acasă, State n-a înțeles despre ce-i vorba. Abia după ce copilul s-a ostoit din plîns a prins, în cel și cu cazna, firul batjocurii ...și spunea, tăticule, că tu... că este unul în sat care... ziua îmbracă haină de colectivist și noaptea p a de speculant..

A strîns din măsele State, apoi a înjurat de s-au cutremurat pereții,

— Care a fost ăla, Angelo?

— Mirică. Mirică a' lui Trandafir.

Mirică a' lui Trandafir? Un puștan de șaptesprezece ani... Să-și rîdă de el, om în toată firea? Nu Ocara asta n-are să i-o ierte cu toate că-i taică său contabil la cooperativă! Mirică... Ei, da, aici e mîna altuia.

State își încălță bocancii, trase flaneaua pe umeri și ieși în uliță. O luă în sus spre centrul satului. I-a ieșit Timofte-n cale. Timofte, care e și el din colectivă, de are o gură Și-o limbă...! S-o ’ăvălești în miere și-apoi s-o guști: toț amară ca fierea.

— Fuseși la cămin, măi, State?

State s-a oprit la doi pași de el.

— De ce să mă duc?

— Ca să vezi piesa.

— Care piesă, măi, frati-mio?

Timofte îl privi cu coada ochiului.

— Piesa de-o făcură ăia cu echipa de la cămin. Băieții și fetele de joacă teatru. Ce, te faci că nu știi?

— Și ce mă privește pe mine piesa lor?

— Așa-i mă... Ce te o privi pe tine chestia cu Ion din colectivă.

— Care Ion mă și nu mai mă innebuni?

— Ion ăla din piesă care zicea că de ce să primească și bani pe zile muncă, la împărțirea veniturilor din colectivă?

— Ei...?

— Mai bine să ia fiiecare pro duse

— Așa...

— Ca să le vîndă singur în tirg... la speculanți...

— Ce te legi de mine, mă?

Inciudat, State s-a despărțit de Timofte și s-a îndreptat cu pas domol către casă. Păsea îngîndurat. Și-au bătut joc de el, băieții și fetele de la cămin. Dar ăștia n-aveau cum s-o facă dacă învățătorul nu le scria piesa. Iar învățătorului cine i-o fi spus? Președintele, Avram, președintele gospodăriei Și Avram ce are cu el? Că și în urmă cu două săptămîni i-a zis după o adunare:

„Măi, State. Tovarășe State. Dacă — vinde și noi ca tine produsele la speculanți, apoi n-om mai face cît-u-i lumea socialism..."

Cine l-o fi pus să ia cuvîntul la ședință? Nu era mai bine să fi rămas fîșiul în bancă? Acolo, în fundul sălii. A cerut cuvîntul și doar atît a spus: „Tovarăși eu zic că nu-i bine să vîndă colectiva produsele, ci să ne lase pe noi să le dăm cu preț mai bun... Care cum om putea..."

Se făcuse tăcere în sală și toți căutau nu știu cum la el. S-a ridicat după aceea Timofte. Parcă îl aude: „... asta ar însemna să-l ajutăm pe speculanți..." Incă unul a cerut cuvîntul împotrivă. Apoi altul. Pînă la sfîrșitul ședinței, vreo zece inși s-au năpustiț asupră-i. Numai Niculaie Bozoncea i-a ținut partea. Dar ăla.. Mai bine nu se vîra, un codaș ca Bozoncea să fie de partea lui? Unul care se ține de toate numai de munca în gospodărie nu?

Azi îs două săptămîni. L-au pus în piesă la cămin...

Ajuns acasă, State a rămas încă cu gîndul dus, pierdut. Poate a avut dreptate președintele. De ce să vîndă la speculanți și să nu trimită pîinea de-a dreptul în mîna muncitorilor, la oraș?

... Dacă țesătorii ar da pînză speculanților, dacă cei de la uzină ar vinde plugul și fierăria negustorilor, dacă ceferiștii ne-ar da biletele prin samsari...". Asta care a vorbit așa era Voicu, cel mai bătrîn din colectivă, cu doi feciori maiștri la sonde prin Ploești...

... A oftat State. A oftat și s-a uitat la fată.

— Angelo!

—

— Angelo m-auzi?

— Da, tată.

— Știi.. Ion ăla de rîdeau în piesă de el...

—

— Pentru că cerea ca să vîndă fiecare după cum va lua prețul...

—

— Ion ăla sînt eu!

ANTON ALEXE

INSTRĂINARE?

Nu mai port, trecînd vrăjit,
Valea cu țintaur
Colțul lumii-mpodobit
Cu penel de aur.

Nu mai trec de lună uns,
Azi, cu mițel de vată,
Pila de față mi-am impus
Acul la cravată.

Am pantofi frumoși și am
Haine luxoase.
Am uitat de boulean,
De imașuri grase.

M-au privit plugarii mei
Cu surîs și milă.
M-am înstrăinat de ei?
Ii privesc cu silă?

O, nu! Fraților, greșiți,
Vă iubesc și-acuma.
Și iubesc — în pace fiți —
Grînele și huma.

Sînt legat și-acum, la fel,
De această glie,
De tractorul de oțel
De peste cîmpie.

Știu și astăzi secera
Ca și altădată.
Bate și-azi inima mea
Toț împătimată.

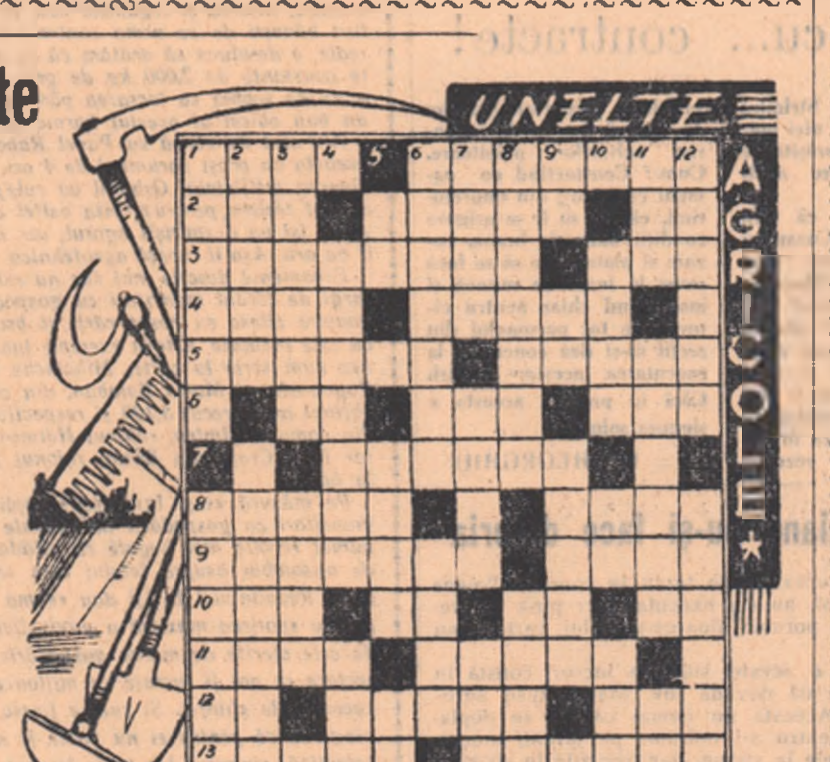
Imi voi pune flori la clop
Și-oi ieși în lunca
Să mai văd și eu un strop
Intr-a voastră muncă.

Voi ieși și la cosit
Și, cu hățulcie,
Voi cosi neostenit
Iarba din cîmpie.

Iar cînd luna-și va vesti
Ceasul de lumină,
Vechi țăran, și eu voi fi
Lingă voi, la cină.

AL. ANDRIȚOIU

Cuvinte încrucișate

ORIZONTAL: 1. Unealtă agricolă. — Unealtă-mașină perfecționată. 2. Epocă — Unealtă agricolă care se folosește la mărunțirea pămîntului arat și la netezirea brazdelor — Rea (Mold.) 3. Mașină complexă care îndeplinește simultan mai multe operații — Cel mai răspîndit vehicul al drumurilor de țară. 4. Prinț oriental — Arătură. 5 Sac de spate — Suflat cu aur. 6. Tîrg — Livadă (Tr.) — Nume feminin. 7 Pereche de animale de tracțiune, cu harnașamentul necesar. 8. Este rulantă, o găsești în marile întreprinderi — Greu la deal, „așa" la vale. 9. E folosită din ce în ce mai mult în sprijinul agriculturii — Bucățică de lemn ascuțită la un capăt cu care se înțepenește coada sapei. 10. Ceașca de lut — Articol — Usturoi — Avocat (prescurtat). 11. Cal de poștă (od) — Anotimp. 12. Zaharia Ungureanu — Unealtă agricolă — Organul unuia dintre cele 5 simțuri. 13. Care se referă la proprietatea funciară — Trase spre sine.

VERTICAL: 1. Unealtă pentru recoltat — Mașină agricolă. 2. Mireasma — Unealtă agricolă în formă de sul. 3. S-a dat țărănimii prin reforma agrară din martie 1945 — Scobitură în perete. 4. Reprezintă forma de bază a organizării muncii în gospodăriile agricole colective — Casa Centrală a Armatei. 5. Nota muzicală a gîștei — Părinte — Olteanu Radu. 6. Mașini de selectat grînele — Nod de cale ferată în Ardeal. 7 Tăietură în carne — Nume bărbătesc — Are sens de afirmație. 8. Necăjită (fig.) — Musca la... 9 Calciu — Pronume — Stăpîn (od.). 10. Pretinzi să-ți dea ceva — Pronume — Nume feminin. 11 Diviziune de timp — A cînta — Recordman. 12. Se mai folosește în unele locuri la întreținerea culturilor de porumb — Scrisori.

ADAM STOICA

SATIRĂ...

Jalba lui ALI-BABA...

Bre efendi director Lepădatu C-tin de la pașalic S.M.T. Ciorogîrla, care estem la poarta Bucureștiului... Eu Ali-Baba scris bre astam ravaș. Numa ascultam:

Am auzit bre, că la voi la Pașalic estem mulți pișicheri, care ciordeștem piese de biciclătă sau alte mașini, dacă estem... Aaa! Păi, efendi director, să sti că eu tare supărat estem că voi nu dați știre și la mine bre, despre pișicherii voștri care smecherie fac cu „Sesam deschide-te" al meu. La mine spus băgubașii, bre, că atunci cînd la pașalic al vostru estem „sfatul S.M.T." cu efendii președinți de la colective, întovărășiri și tehnicieni și ingineri agronomi de la sate vecine, unele tractoriști furam bre de la biciclete dinam, far, lanț și alte marafeturi d-astea.

Estem și egzemblu bre, care timplat curînd. Efendi inginer agronom Ioan Dumitru, de la comuna Vîrteju, la ultimul „sfat S.M.T." lăsat biciclet afar'. Dar cineva misteriozu i-au și smecherit clopotu de sunărie. Zice omu bre că voi efendi de la conducere i-ați spus că atîta vreme cît este „sfat la S.M.T." aveți grijă, puneți bine biciclete. Așa ați și făcut! „bine le-ați pus". Dar după ce „Sfatul" s-a mîntuit și oamenii plecat acas' n-a pojtim! Găsit șterpelit ba dinam, ba clopot! Bre director, cînd spus la voi, rîs ați făcut și bătut gioc de ei. Voi lăudat cum că ușa fost-am tot timpul încuiat! Dacă ușa fostam încuiat, atunci cum deschiz bre pe ea și furat piese biciclet? Cu „Sesam-deschide-te" al meu? Ori venit Alah și intrat prin zid? Dacă nu spui, bre, efendi director, eu stii îi dau pe pișicherii voștri la cei 40 hoți cu care război cumplit. Ei o să-i giudece bre așa

ca să le piară poftă de dinam, far, lanț, ori clopot biciclet. Că aștam treaba urîta estem pentru tractoriști. Asta urît chiar și dacă bazar vor bre să facă. Așa că eu, efendi director, scris răvaș și răspuns aștept. Pînă atunci aveți grijă, educați cei care place să sterpelești piese. Altfel, într-o zi să nu zică Aman!

ALI-BABA
pentru conformitate
GH. BACIU

(după corespondența tov. ing. agr. I. Dumitru, comuna Vîrteju raionul Domnești)

„RECOLTA" LA BUGHIN...

Nu-s prea mulți ani... doar cîțiva
Toată lumea cunoștea.
Vestea își făcuse cale
La Caransebeș pe vale.
— Aaa, „Recolta", mie-mi spui!
Ca ea alta-n raion nu-i.
Și în satele vecine
De-ntrebai pe orișicine
Unde-s cei mai buni sportivi,
Mai destoinici, mai activi,
Iți spuneau și mici și mari:
„La Bughin sînt cei mai tari".

Și-am zis verde lin, pelin,
Zile-au curs și la Bughin
Astăzi de te duci să vezi,
Ai să vezi și n-ai să crezi
Peste terenul de sport
Pustiu... liniște de mort.
Doar așa, din cînd în cînd,
Se-abat unii cu vre-un gînd
Mînați de... temperament
Să ceară echipament
De-ăl de-l ține-nchis cu cheia
Asta.. Liuba Zaharia
— N-am. Nu dau, o știți prea bine,
Răspunde la orișicine.
Aici e sfat popular
Ce? Credeți că e bazar
De îmi cereți la bucată
Ba o minge, ba o gheată?

Dar de vrei echipament
Il găsești în sat... prezent.
Că nu se mai spune-n lume
Nici unui sătean pe nume.
Se vorbește-n limbaj nou
Pe numere de tricou:
— Ia zi, bade „unsprăzece",
N-ai văzut pe „paisprăzece"?
— Ba l-am văzut, bade, „cinci"
Iși schimba niște opinci,
Le lua de la nea „doi"
Să n-alunece-n noroi...

— Și-acum tu ce vrei vere?
Masă de ping-pong nu mi cere
Că mi-a luat-o din hambar
Și-unde este n-am habar.
Cea de șah? E-ntr-o grădină
Mi-a cerut-o o vecină
S-aibă pe ce să prînzească
Măcar ea s-o folosească.
Dacă-aici la noi, în sat,
Cu sportul s-a terminat
Și nimenea nu mai vrea
Să știe de noi ceva
Și la toți le este lene
In frunte cu Trulcă-Arsene
Și cu cei de la raion
Cu Turlea Pantelimon..

Dar sperăm că într-o zi
Cu pustiul s-o sfîrși
Și „Recolta" noastră toată
Va-nflori ca altădată.

NICOLAE NASTA
(după o corespondență trimisă de Hamat Vichente)

EPIGRAMA

Ion Văduva, președintele sfatului popular din comuna Kogălniceanu, regiunea Constanța, nu se ocupă de cooperativizarea satului Congaz.

Unii, care-s puși pe glume,
Zic de-l iei la întrebări:
— Văduv nu-i numai la nume,
Ci și la realizări.

V. D. POPA

...și UMOR

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE ȘI ÎNTOVĂRĂȘIRILOR AGRICOLE

Vom însiloza 600 tone de porumb furajer

In urmă cu 5 ani, cînd a luat ființa gospodăria noastră colectivă, numărul de animale pe care le aveam în proprietate obștească era cu mult mai mic ca astăzi. De atunci, sectorul zootehnic din gospodărie a cunoscut o tot mai mare dezvoltare. In prezent, avem 80 de bovine, 20 de cabaline, aproape 100 de porcine, 506 ovine, 220 de boboci de rață și 40 de stupi. Știind cît de importante venituri se pot obține prin creșterea animalelor, gospodăria noastră și-a propus să mărească ferma de vaci prin cumpărarea a încă 8 vaci, cu banii rezultați din vînzarea cailor disponibili.

Pe de altă parte, trebue să arăt că experiența din anii trecuți ne-a dovedit că nu este posibilă o creștere a producției și a productivității animalelor fără a se asigura o bază furajeră corespunzătoare, din care să nu lipsească porumbul însilozat. Bunăoară, chiar din primul an de la înființare, noi am însilozat pentru animale 60 de tone de porumb furajer. In anul următor am însilozat 100 de tone, ajungind ca în 1956 să însilozăm 340 de tone. Pentru a obține cantități sporite de porumb furajer la hectar, culturile cu porumb destinat pentru siloz au fost semănate și îngrijite potrivit regulilor agrotehnice. Recoltarea porumbului de pe suprafața de 20,5 ha s-a făcut în momentul în care plantele se găseau în faza de coacere lapte — ceară, adică atunci cînd boabele au valoarea nutritivă cea mai ridicată. In vederea asigurării capacității necesare pentru însilozarea întregii cantități de porumb furajer, noi am construit 8 silozuri sistem gropi-tranșee, cu o capacitate de 500 tone. Pentru înlesnirea muncii îngrijitorilor din sectorul zootehnic, silozurile au fost amplasate în apropierea locului de consum. In ceea ce privește desfășurarea acțiunii de însilozare, mai trebuie amintit că noi am organizat pe echipe, munca de recoltare, transport, tocare și însilozare a porumbului furajer, încît operațiunea de umplere a fiecărui siloz n-a durat mai mult de 2-3 zile. Porumbul destinat pentru însilozare a fost tocat și însilozat împreună cu știuleții, obținîndu-se în acest fel un nutreț de calitate care a înlocuit în mare măsură nutrețurile concentrate din hrana animalelor. Bunăoară, anul trecut de pe 20,5 hectare însămînțate cu porumb pentru siloz, care a fost îngrijit după cerințele agrotehnicii, am obținut 340 de tone de porumb cu care am furajat animalele în gospodăria noastră pînă în luna iunie a.c. Rațiile de porumb siloz au fost calculate în funcție de vîrstă, greutatea corporală și producția animalelor. De pildă, vacile au primit în medie 10-20 kg de porumb murat, oile și porcii de la 2 la 6 kg pentru fiecare animal în parte. Procedînd în acest fel, gospodăria noastră a făcut mari economii de furaje fibroase și concentrate. Acest lucru este foarte important dacă ținem seama că anul trecut gospodăria nu dispunea de furaje fibroase în cantități suficiente.

Mai mult, prin furajarea animalelor cu porumb siloz gospodăria noastră a reușit să realizeze planul de producție în sectorul zootehnic.

Cunoscînd toate aceste avantaje, în primăvara anului acesta am însămînțat 20 de hectare cu porumb pentru siloz, plus încă 10 hectare cu porumb furajer în cultură dublă după cosirea secarei. Deosebit de aceasta, noi vom mai însiloza și cocenii rezultați după strîngerea recoltei de porumb boabe.

Pentru îmbunătățirea furajării animalelor proprietate personală a colectiviștilor, anul acesta vom organiza pe grupe de colectiviști însilozarea cocenilor de porumb, precum și a porumbului steril, în așa fel încît fiecare colectivist să aibă cîte 3-4 tone de porumb siloz. In ceea ce privește pregătirea acțiunii de însilozare a porumbului furajer, încă de pe acum am luat măsuri pentru curățirea și văruirea silozurilor existente. Vom mai construi, de asemenea, alte două silozuri betonate.

Pregătind în mod sistematic acțiunea de însilozare a porumbului furajer, sîntem hotărîți ca în anul acesta să însilozăm circa 600 de tone porumb, asigurînd în acest fel animalelor proprietate obștească și personală a colectiviștilor, pe lîngă celelalte furaje fibroase și concentrate, o bază furajeră completă, chezășie a sporirii producției și a productivității animalelor.

GRIGORE STANCIU
Președintele gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită", comuna Ziduri, regiunea Ploești

LA CLĂITUL FÎNULUI

Membrii gospodăriei agricole colective „Tractorul Roșu" din comuna Luna de Jos, regiunea Cluj, au învățat din practica anilor trecuți, că asigurarea unei bune baze furajere constituie una din condițiile principale pentru dezvoltarea creșterii animalelor și obținerea unor venituri cît mai mari. Și în acest an, ei s-au îngrijit să recolteze la timp fînurile. Iată-i în fotografie pe membrii unor brigăzi, așezînd fînul cosit în clăi.

In raionul Filimon Sîrbu

Mari posibilități pentru dezvoltarea fermelor zootehnice

Raionul Filimon Sîrbu se numără printre raioanele fruntașe din regiunea Galați, în ceea ce privește cooperativizarea agriculturii. In prezent, în acest raion există peste 60 de gospodării colective și un număr mult mai mare de întovărășiri agricole. De la înființare, o bună parte din gospodăriile colective și-au dezvoltat și celelalte ramuri agricole de producție cum ar fi creșterea animalelor și legumicultura — ramuri ce le-au adus însemnate venituri.

De pildă, gospodăria colectivă Oprișenești, care la înființare avea un număr restrîns de animale de muncă, are în prezent, — în afară de animalele de muncă —o fermă de porcine bine organizată, 708 capete ovine, 380 de găini, 26 de vaci și 40 de stupi.

Datorită bunei îngrijiri a animalelor, colectiviștii au obținut anul trecut de pe produsele din sectorul zootehnic 143.338 lei. Cele mai însemnate venituri le-au realizat colectiviștii de la ferma de oi și porci. La obținerea acestor rezultate frumoase a contribuit în primul rînd grija colectiviștilor pentru asigurarea bazei furajere. Anul acesta ei au însămînțat următoarele suprafețe cu plante furajere: 10 ha cu iarbă de Sudan, 14 ha cu porumb pentru siloz, 10 ha cu sfeclă furajeră, 105 ha cu borceag pentru fîn, 112 ha cu lucernă pentru masă verde și fîn, 16,6 ha cu porumb des pentru fîn etc.

Nu același lucru se poate spune însă despre gospodăria colectivă „Secera și Ciocanul" din comuna Rușețu, care, deși înființată din anul 1950, nu posedă în prezent decît 23 de cai de muncă, 197 de ovine, 25 stupi și un număr restrîns de taurine.

Raportînd efectivele de animale existente în gospodăriile colective la 100 hectare de teren agricol, constatăm că nu s-a ținut seama de îndrumările cu privire la realizarea efectivelor de animale în sectorul gospodăriilor colective. De pildă, la bovine, la 100 ha teren agricol revin numai 6,91 capete bovine și numai 1,63 vaci în loc de 10 capete bovine și 5 capete vaci cum este prevăzut. Aceeași situație se întîlnește la porcine și păsări, unde efectivele sînt de asemenea mult prea mici. Și ar mai fi de adăugat ceva. In afară de faptul că nu s-au respectat prevederile legii nr. 6 privind creșterea numărului de animale, efectivele de vaci, oi, etc. existente sînt în marea lor majoritate din rase neproductive.

Vina pentru această stare de lucruri o poartă în primul rînd organele agricole raionale, care n-au acordat toată atenția dezvoltării fermelor zootehnice din gospodăriile colective. Construirea adăposturilor necesare animalelor s-a făcut într-un ritm necorespunzător.

De asemenea, în prezent în raionul Filimon Sîrbu se face simțită lipsa de zootehniști bine pregătiți pentru îndrumarea creșterii animalelor în gospodăriile colective.

Se impune deci ca organele agricole raionale să acorde mai mult sprijin dezvoltării și organizării fermelor de animale în gospodăriile colective. In așa fel încît prevederile privind creșterea animalelor să se realizeze și în acest raion. Astfel, colectiviștii nu vor avea decît de cîștigat.

Ing. T. BILBIE

Veniți în marea noastră familie

Cu sute de ani în urmă, cam în jurul anului 1750, pe locurile unde astăzi se află comuna Baba Ana, de lîngă orașul Mizil, nu era decît o cîmpie întinsă fără nici o așezare și aparținea moșierului Rodeanu. Cei bătrîni povestesc că pe această cîmpie și-a durat pentru prima dată casă o femeie pe nume Ana. Prin căsătorie ea a avut o fată șchioapă pe care a înzestrat-o cu pămînt mult. De aici numele satului Șchiopoaia, ce aparține în prezent de comuna Cireșeanu.

Cu timpul, Ana și-a strîns în jurul ei și alte rude, care s-au stabilit pe moșia lui Rodeanu, devenind această așezare Baba Ana, după numele primei locuitoare.

Vreme de peste 190 de ani țăranii muncitori au trudit pe pămînturile moșierilor necunoscînd bucuria rodului muncii lor, trăind o viață plină de nevoi, mereu cu grija pîinii de mîine.

Așa era pe vremuri în Baba Ana.

★

De atunci au trecut ani... O dată cu 23 August 1944, țăranii muncitori din Baba Ana au început o viață nouă.

Azi în Baba Ana, peste 220 de familii de țărani muncitori uniți în două gospodării agricole colective muncesc cu drag pentru a smulge roade cît mai bogate de pe cele peste 700 hectare pe care le stăpînesc. O atenție deosebită acordă colectiviștii dezvoltării creșterii animalelor, de pe urma cărora realizează însemnate venituri bănești.

Ei au ferme de 165 porci, 971 oi, 11 vaci de lapte, o crescătorie de peste 200 de păsări, 70 stupi și altele. In ambele gospodării colective s-au ridicat construcții noi pentru adăpostirea animalelor, pentru înmagazinarea furajelor, cerealelor etc. O dată cu creșterea avuției obștești, în cei șapte ani care au trecut de la înființarea gospodăriilor colective, a crescut și bunăstarea membrilor lor. Case mîndre, noi și-au ridicat mai toți colectiviștii. Lumină electrică, aparate de radio, biciclete, mobilă nouă, covoare noi, cîte nu găsești azi în casele colectiviștilor din Baba Ana.

Fie pe cîmp, la munca în brigadă, în vie, la grădina de legume, la fermele zootehnice, colectiviștii din Baba Ana muncesc umăr la umăr pentru creșterea belșugului și a nivelului cultural al tuturor celor ce muncesc în gospodărie.

La nuntă, la o sărbătoare sau la vreo petrecere sînt văzuți împreună, bucurîndu-se din plin de viața tot mai bună pe care și-o făuresc.

Dar ce-i mai de preț, mai deosebit în munca și viața lor de zi cu zi este dorința tot mai fierbinte de a atrage alături de ei și alți țărani muncitori individuali care au stat deoparte pînă acum. Cu fiecare nou colectivist e o bucurie în colectivă. Seara, după munca din gospodărie, colectiviștii merg la vecinii lor individuali și-i invită în casele lor, le arată belșugul și bunăstarea și le vorbesc pe îndelete despre avantajele muncii în comun, chemîndu-i să vină alături de ei în marea familie. Vizitele acestea — cum le numesc ei — au dat roade. Pe lîngă numărul mare de țărani muncitori care s-au înscris în gospodăriile agricole colective, peste 400 familii cu o suprafață de 622,87 ha s-au unit în cadrul celor 2 întovărășiri agricole „22 Decembrie 1955" și „Ilie Pintilie".

Așa se face că azi în Baba Ana numeri pe degete familiile de țărani muncitori care au rămas în afara formelor de cooperare în producția agricolă. Dar colectiviștii și întovărășiții prin exemplul lor personal, prin succesele muncii lor îi vor determina și pe aceștia să vină în marea familie.

M. CONSTANTINESCU
corespondent

Toată atenția prevenirii accidentelor de muncă

Cu ocazia unui control efectuat în unitățile agricole de stat din regiunile Iași, Bacău și Galați, s-a constatat că tehnica securității și a protecției muncii este considerată de către unele conduceri ale unităților ca o problemă secundară, căreia nu i se acordă importanța cuvenită decît atunci cînd se ivesc accidente de muncă.

Mai sînt încă centre mecanice unde instalația de forță și lumină nu corespunde normelor de tehnică a securității. De pildă, conductorii electrici nu sînt izolați, în marea lor majoritate neintroduși în tub Bergman, prezentînd pericol de electrocutare și incendiu. De asemenea, nu sînt luate măsuri de protecție a curelelor de transmisie, a angrenajelor etc., iar în alte cazuri instalațiile protectoare nu sînt folosite la strunguri, freze, raboteze și altele.

La C.M. Tecuci, regiunea Galați, bunăoară, la o serie de mașini-unelte nu este aplicată priza de pămînt, astfel ca în caz de scurt circuit la instalația electrică de forță tensiunea rețelei de alimentare să aibă posibilitatea să se scurgă în pămînt. La lămpile portative, ca și la cele de la unele mașini-unelte, nu sînt introduse transformatoare de reducere a tensiunii de la 220 volți la 24—32 volți, fapt ce prezintă pericol de electrocutare pentru lucrătorii care vin în atingere cu instalația electrică, în cazul cînd aceasta se defectează. Un asemenea caz există și la S.M.T. Podul Iloaiei, regiunea Iași, unde instalația electrică de forță și lumină este în totalitate necorespunzătoare.

Ca urmare a nerespectării regulilor de tehnică a securității și a problemelor de protecție a muncii se produc accidente de muncă mai mult sau mai puțin grave. De aceste accidente nu se sezisează uneori nici chiar factorii răspunzători din unități, fapt care face ca măsurile luate pentru prevenirea lor să fie minimalizate. Numai așa se poate explica cel de al doilea accident produs la un interval de numai 40 de zile la S.M.T. Adjud, regiunea Bacău.

Conducerile unităților noastre au datoria să privească cu toată răspunderea această problemă de mare importanță și să ia cele mai eficace măsuri pentru a se înlătura toate lipsurile încă existente.

Deosebit de important este faptul că, în toate acțiunile noastre pentru realizarea planului, trebuie să ținem seama de factorul om, de sănătatea și de viața sa, care trebuie apărate.

Pe de altă parte nu trebuie să se uite că fiecare zi de incapacitate de muncă a unui mecanizator înseamnă o sumă plătită în plus fără productivitate.

Acum în fața oamenilor din agricultură stă sarcina pregătirii și executării campaniei de vară, a cărei reușită depinde de o cît mai temeinică pregătire și organizare. Trebuie avut în vedere, în special, că în această perioadă iau parte la lucrările de recoltat, dezmiriștit și treierat numeroase forțe și că tocmai în această perioadă după cum s-a văzut și în anii trecuți, pot avea loc multe accidente. In scopul preintîmpinării lor trebuie luate toate măsurile cu privire la instruirea cît mai temeinică a muncitorilor, verificarea cît se poate de atentă a mașinilor etc.

Este necesar ca încă de pe acum să se folosească la maximum toate mijloacele de propagandă și agitație pentru popularizarea măsurilor de tehnică a securității și igiena muncii, atrăgîndu-se atenția muncitorilor la ce pericole se pot expune în cazul cînd aceste măsuri nu sînt respectate. La toate locurile de muncă periculoase să se pună indicatoare. Fiecare inginer și tehnician, fiecare șef de brigadă, are datoria să vegheze la securitatea oamenilor cu care lucrează. In același timp, el poartă răspunderea pentru fiecare accident ce s-ar produce în sectorul său de muncă. Să se difuzeze deci și să se prelucreze temeinic cu toți muncitorii broșura „Călăuza de tehnică a securității la lucrările cu mașinile de recoltat și treierat păioase", editată de Consiliul Central al Sindicatelor care se găsește în fiecare unitate S.M.T. și G.A.S.

Astfel vom reuși să reducem la maximum accidentele de muncă, vom reuși să strîngem la timp și fără pierderi recolta din acest an.

Ing. ȘOFRAN MIRCEA
și
NICOLAE ALEXANDRU

OAMENI ȘI FAPTE

Insemnări din gospodăria de stat Apoldul de Sus

Anul acesta, primăvara a fost neobișnuită prin părțile Sibiului. Trecuse de jumătatea lui aprilie și vremea era încă rece, schimbătoare: cînd ploaie și lapoviță, cînd senin. Inainte de asta însă, fusese timp frumos. Viile și pomii porniseră la viață. Și tocmai de aceea, pericolul de îngheț era mai mare.

In acele zile hotărîtoare pentru recolta de struguri și de fructe, căruțe vîrfuite cu paie se îndreptau spre dealurile împînzite de viile și livezile gospodăriei agricole de stat Apoldul de Sus. Paznicii de vii n-au știut ce e odihna. Cînd se însenina, dădeau semnalul. Paiele erau aprinse. Fumul înnăduia apoi totul. In acest fel înghețul n-a avut nici o putere. Cele 595 de ha cu vie și cele peste 30 de hectare cu pomi de rod au fost salvate.

M-am abătut de curînd din nou pe la gospodăria de stat din Apoldul de Sus. La Amnaș, șeful secției, Petru Viniș, m-a informat că secția cuprinde numai vie 241 de ha, în afară de terenul arabil, fînețe, școală de vițe, port-altoi și livezi. Mi-a vorbit despre hărnicia conducătorilor de atelaje Ion Bacher, Petre Nistor, Gh. Merbrot, Ion Buțu și alții, care au transportat în vii peste 1.000 de tone de gunoi de grajd, pentru a fi îngropat sub brazdă, o dată cu sapa mare. Stropitul al treilea se apropie și el de sfîrșit. Și de data aceasta, brigada condusă de maistrul viticol Maria Kerst este fruntașă. Se vede treaba că această brigadă este hotărîtă să obțină producții mari ca și în anul 1955, cînd a cules de pe fiecare hectar din cele 40 pe care le îngrijea, cîte 14.500 kg. de struguri. Ca este așa, o dovedește și acțiunea de completare a golurilor în vii pornită de această brigadă, problema care a fost cam neglijată în gospodărie. La plecare, am aflat că șeful secției împreună cu maiștrii viticoli au analizat într-o ședință posibilitățile de realizare a economiilor în urma cărora s-au luat imediat și măsuri: să se mărească suprafața de vie dată în grija unei brigăzi (de la 30 la 60 ha) și să se folosească mai rațional materialele în vii, mijloacele de transport etc. In acest fel, pe întreaga secție se va putea realiza o economie de cel puțin 27.000 lei.

Livezile de pomi sînt mîndria gospodăriei de stat din Apoldul de Sus. La jumătatea drumului dintre Apoldul de Sus și Miercurea, se întinde o plantație de cireși, vișini, piersici, nuci, pruni și peri, plantați pe o suprafață de 147 ha. Pomii sînt curățați, stropiți și cu tulpinile văruite.

La secția Miercurea, gospodăria de stat Apoldul de Sus își are grădina de legume: 60 de ha. Maistrul legumicol Miron Ciobanu, vechi muncitor al gospodăriei, supraveghea felul cum se făcea prășitul culturilor. Și de data aceasta el se mîndrea cu fruntașele Cati și Ana Schesburgher, Reghina Traller și altele. Ceapa, morcovii, pătrunjelul, mazărea, sfecla roșie, cartofii etc. crescuseră mari și viguroase.

La toate secțiile din gospodărie plantele din cultura mare sînt bine dezvoltate. Culturilor de toamnă și de primăvară li s-au aplicat îngrășăminte chimice.

Succesele obținute de gospodăria de stat Apoldul de Sus sînt strîns legate de condițiile bune de muncă create muncitorilor. La cantină, se servește zilnic o mîncare consistentă. Pe lîngă gospodărie funcționează o baie modernă, care cu ajutorul unei locomobile e aprovizionată încontinuu cu apă caldă. Curățenia de aici este exemplară. De asemenea, soția și bărbatul care muncesc în gospodărie n-au grija copiilor. De luni și pînă sîmbătă, copiii stau la căminul de zi de pe lîngă gospodărie. Aici mănîncă, se joacă, învață cîntece și jocuri și tot aici dorm. Sînt două grupe. Patru educatoare de naționalitate germană și romînă se ocupă de educația copiilor.

Și încă un fapt deosebit: la băile din Gioagiu, gospodăria de stat din Apoldul de Sus a amenajat o vilă confortabilă. Muncitorii de la ateliere se străduiesc acum să pună în funcțiune un autobuz pentru transportul salariaților gospodăriei care doresc să-și petreacă concediul la Gioagiu, sau să se recreeze acolo o zi-două.

M. TEODORU

DELAPIDATORII să fie aspru pedepsiți!

In scopul ridicării continue a producției la hectar, statul nostru democrat-popular pune la dispoziția gospodăriilor agricole de stat importante sume de bani. Astfel, gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța au primit în acest an sute de mii de lei pentru efectuarea unor lucrări de irigare a porumbului. In unele gospodării banii au fost folosiți cu chibzuință, obținîndu-se rezultate dintre cele mai frumoase. In alte unități însă, o parte din banii statului au fost delapidați.

Gospodăria agricolă de stat din Fetești, de pildă, avea de făcut lucrări de irigare la porumb pe o suprafață de 100 ha. Această operație i-a fost încredințată tehnicianului constructor Onofraș Gheorghe, care, sub oblăduirea fostului director Sintin Eugen, a delapidat prin diferite mijloace suma de 21.000 lei. Cum? Foarte simplu: știind că nu-l controlează nimeni, el trecea ca executate unele lucrări care în realitate nu se efectuaseră. De asemenea, el a mai sustras din statele de plată ale muncitorilor care lucrau pe șantier peste 11.000 lei.

Tot la această gospodărie, fostul casier Colțea Iancu, în prezent pontator-alimentator, a sustras din fondurile gospodăriei suma de 9.000 lei. Prins cu „mîța în sac", Colțea Iancu împreună cu contabilul Gheorghiu Lucian, avînd asentimentul șoferului Ștefănescu Alexandru, au întocmit un stat de plată nereal, prin care acestuia din urmă i se cuvenea drept primă pentru kilometrajul făcut cu camionul suma de 5.186 lei. In statul de plată se arăta că șoferul Ștefănescu Alexandru a parcurs cu mașina pe care o are în primire 145.000 km, cînd în realitate se parcurseseră doar 71.888 km. Banii primiți de șofer au fost apoi împrumutați lui Colțea Iancu, pentru ca acesta să poată acoperi suma furată de la casieria gospodăriei.

Asemenea potlogării s-au întîmplat și la alte gospodării de stat. De pildă, la gospodăria de stat Luciu Giurgeni inginerul constructor Gheorghiu Mihai, care conducea șantierul de irigații pentru porumb, a întocmit două liste de plată în valoare de 9.734 lei, pentru plata unor muncitori care de fapt nu lucraseră nici o dată pe șantier. Banii scoși din bancă au fost însușiți de inginerul constructor Gheorghiu Mihai.

Tot prin mijloace necinstite și-a însușit suma de 7511 lei pontatorul Rădulescu Ion de la șantierul de irigații al gospodăriei agricole de stat Frățilești.

Faptele arătate mai sus nu trebuie trecute cu vederea. Ele trebuie cercetate, iar delapidatorii să fie dați pe mîna justiției pentru a fi pedepsiți exemplar. Hoții n-au ce căuta în rîndul oamenilor muncitori și cinstiți.

GH. ROȘU
corespondent al ziarului nostru în regiunea Constanța

POMICULTURA în raionul GURAHONȚ

Numeroși țărani muncitori din raionul Gurahonț s-au specializat în ramura pomiculturii. Invățind an de an de la vechii pomicultori și de la specialiști, ei s-au deprins acum să altoiască pomii, să facă plantații după indicațiile agronomilor, să îngrijească livezile potrivit îndrumărilor agrotehnice. Așa sînt, de pildă, țăranii muncitori Badea Trifon din satul Roșia, Gorițău Ioan din Bontești, Brînda Veniamin din Pleșcuța — și aproape toți locuitorii satului Luncșoara ce ține de comuna Hălmăgel.

In raionul Gurahonț în livezi predomină prunul în procent de 50—60 la sută, urmat de măr 20—28 la sută, cireș 10—20 la sută, nuc 10 la sută etc. In ultimul timp, ca urmare a propagandei desfășurate de către inginerii și tehnicienii de la secția agricolă raională, procentul prunului a început să scadă în favoarea mărului. Aceasta se explică și prin deschiderea fabricii de conserve alimentare din Gurahonț, care achiziționează o mare cantitate de mere.

Stînd de vorbă cu țăranii muncitori, vechi pomicultori, îți poți da seama însă că în satele raionului Gurahonț există o nefirească varietate de pomi, ca urmare a lipsei de îndrumări tehnice din partea fostelor camere de agricultură și a ocoalelor agricole. Sînt unele varietăți de mere — ca Bellefleure-jaune — care dau recolte mici. In schimb, s-a neglijat multă vreme soiurile locale ca, de pildă, Siculane, Perești, Cormose și altele cu o mare productivitate și foarte rezistente la boli și insecte. De asemenea, în raion sînt prea puțin răspîndiți cireșii din soiul Moacru, care dau fructe multe cu un procent ridicat de zahăr. Ceea ce mai atrage atenția este și faptul că deși în raion există peste 400.000 de pomi fructiferi, nu vei întîlni prea multe livezi încheiate. Prunii sînt plantați des. Din această cauză ei sînt atacați de multe boli, iar mușchii și lichenii se dezvoltă în voie. Față de această stare de lucruri agronomii de la raion desfășoară o muncă neobosită îndrumîndu-i pe țăranii muncitori cum să-și îngrijească livezile și chiar pomii izolați.

In ultimul timp, pomicultura raionului se dezvoltă pe baze științifice. Materialul săditor este asigurat din pepiniera raională din comuna Răpsig, care începînd din toamna anului 1959 va putea furniza pomicultorilor varietăți de pomi și specii bine stabilite de către oamenii de știință.

Pentru ca pomicultura din raion să progreseze cît mai curînd este necesar ca și cooperativele de consum să-i sprijine pe pomicultori, îndemnîndu-i să-și valorifice fructele la cooperative, să nu mai bată drumurile prin comunele din regiunile Oradea, Timișoara și chiar Baia Mare. Inginerilor și tehnicienilor de la secția agricolă a raionului le revin sarcini importante în această privință. Ei trebuie să desfășoare o muncă și mai perseverentă învățîndu-i pe pomicultori cum să combată la pomi dăunătorii animali și bolile. In multe comune, cum sînt Avram Iancu, Răstoci, Dumbrava, Brusturi, Lazuri, Groși și altele trebuie extins stropitul pomilor împotriva păduchelui de San José care atacă atît merii cît și perii. De asemenea, țăranii muncitori trebuie învățați să facă plantarea pomilor după indicațiile tehnicienilor, la distanțele reglementare: mărul și părul la 8 m, prunul la 6—7 m, nucul la 15 m. Un mare accent trebuie să se pună pe cultivarea de meri și de peri care în acest raion dau recolte bogate. Deoarece periodicitatea de rodire în raionul Gurahonț este foarte evidentă, și în trecut nu s-au luat măsuri pentru lichidarea ei, este necesar ca pomicultorii să fie învățați să aplice anual îngrășăminte la pomi, să facă tăieri de fructificare, înlăturarea lăstarilor lacomi în cursul verii, în special la meri. De asemenea, o luptă dîrză trebuie să dea inginerii și tehnicienii agronomi spre a-i convinge pe pomicultori să transforme livezile mici și dispersate în livezi mari, compacte, unde atît lucrările de întreținere cît și combaterea bolilor și insectelor se pot face cu mai multă ușurință.

Aceasta se va putea realiza în scurtă vreme prin crearea de întovărășiri și gospodării colective pomicole, unde lucrările se vor executa cu randament sporit.

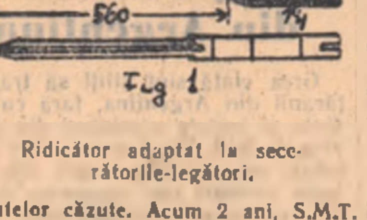
ION COȚOI
corespondent

IN SPRIJINUL MECANIZATORILOR

Recoltarea cu mijloace mecanizate a păioaselor căzute

In ultimele zile, datorită ploilor și vînturilor puternice ce s-au abătut în unele locuri, lanurile de cereale păioase au fost mult aplecate sau chiar culcate la pămînt.

In acest caz păioasele căzute pot fi recoltate cu ajutorul secerătorilor-legători și a combinelor, numai dacă la mașinile respective se adaptează dispozitive speciale pentru ridicarea

Ridicător adaptat la secerătorile-legători.

plantelor căzute. Acum 2 ani, S.M.T. Ciulnița de pildă, a reușit să recolteze în bune condiții o suprafață de 300 ha. cu grîu culcat la pămînt, cu ajutorul a 3 combine și 9 secerători-legători, cărora li s-au montat dispozitive speciale de ridicare.

Iată cum se confecționează și se adaptează secerătorilor-legători și combinelor dispozitive de ridicare (ridicătorii) a cerealelor culcate. Consola ridicătorului (1 — fig. 1) se poate confecționa din țeava Gaz sau oțel rotund de 10 mm. diametru, cu lungimea de 560 mm. La un capăt al consolei, se sudează suportul (3) din oțel lat, de dimensiunile 25 x 4 mm. Suportul trebuie confecționat dintr-un oțel de mai bună calitate, el servind în același timp și ca amortizor.

Ridicătorii astfel construiți se montează pe degetele (4) aparatului tăietor, după cum urmează: capătul consolei se introduce pe vîrful degetului cuțitului, iar suportul-arc pe șurubul degetului, deasupra piuliței acestuia, fixîndu-se cu o piuliță suplimentară.

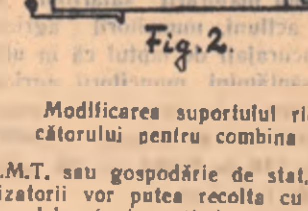
Pe o secerătoare-legătoare se pot monta 6—8 ridicători, la o distanță de 5—6 degete unul de altul. Pe combinele S. 4 se pot monta 10 ridicători. De altfel, numărul ridicătorilor depinde de starea de culcare a culturilor: cu cît cultura este mai deasă și mai căzută, cu atît se vor monta mai mulți ridicători.

Trebuie avut în vedere ca primul ridicător să se monteze pe al treilea deget al aparatului tăietor.

După cum se vede în fig. 2, suportul ridicătorilor ce se montează pe combinele S-4 este mai scurt și anume de 156 mm.

Secerătorile-legători și combinele cărora li s-au fixat ridicători de plante căzute trebuie conduse și mînuite cu mare atenție. Mașinile nu trebuie să înainteze în lan pe direcția de culcare a plantelor, ci în sens opus, sau transversal. Rabatorul mașinilor va fi adus cît mai în față. Hederul se va lăsa cît mai jos posibil. La recoltarea cu combina a grînelor culcate, ca de altfel și cu secerătoarea-legătoare, viteza de deplasare se micșorează — la combină aceasta fiind între 0,5—0,6 m. pe secundă.

Prin confecționarea și adaptarea dispozitivelor descrise mai sus, și care se pot cu ușurință confecționa în orice S.M.T. sau gospodărie de stat, mecanizatorii vor putea recolta cu succes cerealele căzute, putînd executa lucrări de calitate și evitînd pierderile de boabe.

Modificarea suportului ridicătorului pentru combina S 4.

L. ION

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Astăzi în „stepa flămîndă"

Din Tașkent, capitala Uzbekistanului, drumul cu mașina pînă în stepa flămîndă nu durează mai mult de patru ore.

Șoseaua asfaltată se întinde spre răsărit, exact prin aceleași locuri străbătute în antichitate de caravanele care mergeau în Afganistan, Iran și India. Pe ambele părți ale drumului cresc pomi stufoși, iar mai încolo, în stînga și în dreapta, cît vezi cu ochii, întinse cîmpuri de bumbac, grădini, vii și livezi. La intervale destul de dese apar din goana mașinii orășele și sate colhoznice. La 70 kilometri de Tașkent, se ivește în depărtare podul peste Sir-Daria, unul din cele mai mari fluvii din Asia Centrală, lung de peste 3.000 de kilometri. O dată fluviul trecut, peisajul înconjurător începe să se schimbe; tarlalele de bumbac se răresc, pomii dispar și apoi, deodată, în fața ochilor îți apare o imensă, nesfîrșită stepă: pe aproape un milion de hectare, neudată de nici un curs de apă, se întinde stepa flămîndă. Un vechi proverb uzbek spune că pămîntul se sfîrșește acolo unde se oprește apa. Este drept că primăvara, întreaga întindere de pămînt a stepei se acoperă cu un covor fermecător din flori de toate culorile. Dar la sfîrșitul lunii mai soarele nemilos pîrjolește toată această vegetație și pe cîmpia îngălbenită, moartă, se rostogolesc mînate de vînt ghemotoace uscate de ciulini.

Și totuși, pămîntul de aci este de foarte bună calitate: numai cernoziom și loes. Incercări de a iriga stepa flămîndă s-au făcut multe. Construcția unui prim canal a început prin anul 1890. Șapte ani au durat lucrările și s-au săpat în total... 17 kilometri. După 1900, administrația țaristă a început construirea unui alt canal, lung de 35 de kilometri. S-a lucrat la el timp de 14 ani, dar a rămas neterminat din „lipsă de fonduri".

Irigarea stepei flămînde n-a început cu adevărat decît după instaurarea puterii sovietice. In decurs de 30 de ani au fost redate agriculturii 200.000 de hectare, au fost organizate 100 de colhozuri și mai multe sovhozuri mari. De o mare importanță în această privință a fost construirea în 1947 a marii hidrocentrale de pe Sir-Daria, în apropiere de legendara stîncă a lui Farkhad, cîntată de poetul Alișer-Navoi.

In anul trecut, în august, a apărut hotărîrea guvernului sovietic cu privire la irigarea și punerea în valoare a pămîntului necultivat din stepa flămîndă. Suprafața prevăzută a fi valorificată? 300.000 de hectare. Și munca începe. Se construiește într-un ritm cu adevărat demn de epoca socialismului. Pe Sir-Daria, hidrocentrala de la Kara-Kum, cea mai puternică din Asia Centrală, și un lac artificial în suprafață de 520 km. pătrați, cu un volum de 4 miliarde metri cubi. S-a început, de asemenea, construirea canalului meridional din stepa flămîndă, care va iriga 48.000 de hectare. Canalul central și reconstruirea canalului Kirov, cu ajutorul cărora vor fi irigate 223.000 de hectare, vor fi terminate în 1962.

In stepa flămîndă se ridică noi așezări. Zeci de case prefabricate alcătuiesc sîmburele viitoarelor orașe și sate. In jurul lor își înalță — plăpînde încă — tulpinile viitorii pomi fructiferi, platanii și plopii.

Se ridică în stepa flămîndă construcții noi: cluburi, brutării, băi, dispensare, case de nașteri. Primii 27 de cetățeni născuți aici poartă pe actul lor de naștere indicația: „Născuți în colhozul „Lenin", districtul Mirzaciul din stepa flămîndă".

Peste 5 ani, călătorilor ce vor veni în stepa flămîndă locuitorii de aici le vor spune, arătînd spre întinsele plantații de bumbac, de vii și livezi:

...aici a fost odinioară deșertul.

PORNIRE GREA

Noul Consiliu de Miniștri al Franței a hotărît să scumpească benzina, tarifele telefonice și taxele asupra articolelor de menaj. (Ziarele).

Desen de GR. NICOLCEANU

Abia înscăunat la cîrmă,
Guvernul proaspăt investit
Benzina, vorbele pe sîrmă
Și cratițele le-a scumpit.

Cu-așa măsuri de sărăcie,
Firește, noul cabinet,
Urcat în auto-harughie.
Pornește greu și merge-ncet.

Drept care zice cetățeanul,
Privind la noii guvernanți:
„Nu cred s-ajungă el la anul
Cu criza lor de „carburanți"...

In R. P. Albania

Se dezvoltă mișcarea cooperatistă agricolă

Satul albanez pășește cu hotărîre pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Numai în acest an au luat ființă în R.P. Albania peste 400 de cooperative agricole.

In prezent mai bine de o treime din gospodăriile țărănești din Albania sînt organizate în 1.800 de gospodării colective, care dispun de peste 40 la sută din întreaga suprafață arabilă a republicii. In raioanele Vlora, Belișa, Konispol și în alte raioane nu există sat în care să nu fi luat ființă o cooperativă agricolă.

Asigurați-vă la ADAS!

ȚĂRANI MUNCITORI! Incheiați la A.D.A.S asigurări facultative pentru animale, culturi agricole și celelalte bunuri din gospodăria voastră.

Femeile muncitoare Coca Emilia, Giurgiu Zamfira și Giurea Ana din comuna Măgura, raionul Codlea (regiunea Stalin), primind despăgubiri de la A.D.A.S. pentru pagubele suferite la bunurile asigurate.

LACUL CU LAPTE

Intr-o carieră părăsită din Leafton, comitatul Devonshire, din apropiere de Londra, s-a format de la o vreme un lac despre care se poate spune pe bună dreptate că e unic în lume. Lacul acesta n-are pești; n-are broaște și nici măcar apă. Are... lapte.

E un lac de formație recentă, provenit, așa cum ne informează agenția France Presse, din vărsarea în cariera părăsită, în răstimpul lunilor din urmă, a unei mari cantități de lapte, debitul săptămînal al „izvoarelor" care au alimentat lacul fiind de peste 100.000 hectolitri.

Bine, veți zice, dar ce e cu acest lac? Din mila cui a luat el naștere? Care îi este rostul? Explicația e cît se poate de simplă. Cum ne informează aceeași agenție, cooperativele producătoare de lapte din partea locului, nemaiavînd unde-și desface marfa la prețul dorit, „sînt nevoite" să verse surplusul de lapte în cariera părăsită, sau pe cîmp, ca să-i mențină cu orice chip prețul ridicat.

In legătură cu cele de mai sus e bine să amintim că în cadrul economiilor bugetare impuse de guvern, în Anglia a fost majorat nu de mult prețul laptelui repartizat cabinetelor de consultație pentru copiii sugari și femeile însărcinate. In aceeași vreme, după cum vedem, ținînd morțiș la preț, producătorii de lapte varsă laptele pe cîmp. Așadar în Anglia laptele e aruncat la gunoi, iar oamenii nevoiași sînt lăsați să-i ducă dorul.

De unde se vede că nu întotdeauna acolo unde curge lapte (cu sau fără miere) e și bine.

Notă

Calificarea profesională a tineretului din agricultura R. D. Germane

de JOCHEN BRÜGMAN
redactor șef al revistei „Tineretul sătesc"

Calificarea profesională a cadrelor din agricultură este cea mai nouă ramură, însă extrem de importantă, în sistemul ridicării nivelului profesional al tineretului din Republica Democrată Germană.

In anii 1946-1949 s-au creat mai întîi condiții pentru ca toți tinerii lucrători din agricultură să aibă posibilitatea de a frecventa cursurile școlare, construindu-se în primul rînd numeroase școli noi. In 1949, după făurirea Republicii Democrate Germane, au fost dezvoltate noi metode de predare și de organizare a cursurilor de calificare profesională în agricultură. In numeroase gospodării de stat, S.M.T.-uri și ocoale silvice au fost amenajate săli speciale pentru cursuri, iar începînd din 1952 au fost amenajate asemenea săli și în gospodării colective.

Specializarea pe profesii s-a făcut ținîndu-se seama de cerințele construirii socialismului. In prezent, există pentru agricultură și silvicultură, precum și pentru horticultură 18 cursuri profesionale în care sînt incluși: cei care muncesc la culturile de cîmp, îngrijitorii de vite, îngrijitorii de porci, îngrijitorii de cai, cultivatorii de hamei, viticultorii, tractoriștii, ciobanii, muncitorii silvici, îngrijitorii de păsări, crescătorii de animale cu blană fină, apicultorii, legumicultorii, pomicultorii, etc.

Durata cursurilor este de 2 sau 3 ani. Pentru aproape toate profesiile din agricultură există cîte un plan de învățătură, care cuprinde atît materiile de predare pentru cursuri teoretice, cît și pentru cele practice. Aceste planuri sînt întocmite de către un comitet compus dintr-un grup de învățători, educatori, agricultori pricepuți, agronomi și funcționari ai administrației școlii. După întocmire, planul este supus discuției, iar apoi trimis spre aprobare Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Problema calificării profesionale a tineretului cît și a brațelor de muncă din agricultură este inclusă și în planul de stat. Un deosebit accent se pune pe calificarea profesională a tineretului sătesc. Pregătirea elevilor — în ramura agricolă — începe încă din clasele 7 și 8 elementară prin cursuri și prin lucrări ce se execută în grădina școlii. Calfă în domeniul agriculturii poate deveni oricare tînăr din Republica Democrată Germană, care a absolvit școala elementară și bineînțeles și absolvenții claselor 10 ai școlilor medii și superioare.

In toate școlile de calificare sînt predate următoarele materii: agronomia, zootehnia, economia agrară, mecanizarea, matematica, fizica, chimia, biologia, germana, istoria, sportul și aritmetica de specialitate. Elevii fac practică în cadrul gospodăriilor de stat, al S.M.T.-urilor și în gospodăriile colective. Tot ceea ce tinerii învață la aceste cursuri aplică și în practică. Cursurile practice sînt ținute de către un colectiv de profesori, care cuprinde în prezent 2.200 de profesori, învățători și educatori.

Pentru a îmbunătăți și calificarea profesională a tineretului din sectorul individual, au fost înființate cursuri speciale pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale, în vederea inițierii lor în ceea ce privește aplicarea de metode noi în muncă. La rîndul lor, aceștia transmit mai departe metodele noi de muncă tinerilor care doresc să învețe din munca lor.

In gospodăriile de stat, în S.M.T.-uri ca și în gospodăriile colective care primesc practicanți au fost construite circa 400 de cămine. In aceste cămine au fost înființate între altele și echipe de dansuri și jocuri, coruri, precum și „cluburi ale tinerilor inovatori din agricultură."

Aceste cluburi, în număr de 1.800, sînt înzestrate cu toate cele necesare. Ele sînt finanțate de către sfaturile populare. Numai în anul 1956 au fost investite de către sfaturile populare 65.000 mărci. 75 la sută din aceste cluburi primesc spre executare mici comenzi din partea Academiei Agricole Germane.

Atît drepturile și îndatoririle școlii, cît și ale elevilor sînt incluse în regulamentul de ordine interioară al școlii.

Ziua de lucru pentru tinerii de 14—16 ani este de 7 ore, iar pentru cei de 16—18 ani de 7 ore și jumătate. Șase ore de curs echivalează cu o zi de muncă. Toate aceste măsuri sînt menite să ducă la o calificare profesională desăvîrșită a tineretului german din agricultură.

După absolvirea acestor școli de calificare, tinerii au posibilitatea să-și continue studiile în școli de specialitate și școli superioare agricole, precum și la Universitate.

Din activitatea stațiunilor experimentale I.C.A.R. Cenad și Lovrin

Zilele trecute două dintre cele mai importante stațiuni experimentale agricole ale Institutului de cercetări agronomice al Academiei R.P.R., stațiunile Cenad și Lovrin, au sărbătorit: prima — împlinirea a 30 de ani de activitate iar a doua — 10 ani de activitate.

Situate în bogata regiune agricolă a Banatului cele două stațiuni au rezolvat în decursul anilor numeroase probleme agricole pe care le prezintă această regiune a țării, au răspîndit metode experimentate de cultivare a cerealelor, au trimis în regiune și în țară însemnate cantități de semințe selecționate din diferite soiuri.

Stațiunea experimentală agricolă Cenad este cunoscută în întreaga țară și peste hotare pentru soiurile de cereale de mare valoare create aici. Astfel soiul de grîu „Cenad 117" se cultivă acum pe suprafețe întinse în vestul țării și nordul Moldovei, iar soiul de orz „Cenad 395" și „Extensiv 1", orzoaica „Cenad 75", ovăzul „Cenad 88" și „Cenad 2", hibrizii de porumb dintre soiurile Studina și Phister sînt cunoscute și răspîndite în multe regiuni și raioane ale țării.

Numai în ultimii 7 ani această stațiune a livrat anual agriculturii 96 tone de grîu, 41 tone de orz, 34 tone de ovăz, 22 tone de porumb, 16 tone sămînță sfeclă de nutreț din soiurile cele mai productive. Cercetătorii stațiunii au realizat și dat în rețeaua experimentală de stat un nou soi de orz „orzul umblător 345", care asigură un spor de recoltă de 10 la sută față de „Cenad 396". De asemenea, în rețeaua experimentală de stat se află alte două soiuri de orz de toamnă, un soi de sfeclă de nutreț etc.

Stațiunea experimentală agricolă Lovrin se ocupă de ameliorarea plantelor, lucrări ale solului, fitotehnie, pășuni și fînețe, legumicultură, pomicultură, de cultura plantelor medicinale și aromatice. Stațiunea a produs sămînță elită la majoritatea plantelor de cultură și a livrat unităților agricole de stat pentru reînmulțire cantități însemnate de semințe din soiurile cele mai productive.

In perioada 1949—1956 ea a livrat agriculturii peste 1.805 tone de semințe grîu de toamnă din soiul „Odvoș 241", orz de toamnă „Cenad 396", ovăz „Cenad 88", porumb „Phister", floarea-soarelui „Jdanov 8281", sămînță de sfeclă de zahăr „Lovrin 532", diferite soiuri de mazăre, fasole etc.

La dispoziția cercetătorilor de aici sînt 10 laboratoare dotate cu toată aparatura necesară.

Din viața și lupta oamenilor muncii de pe ogoare în țările capitaliste și coloniale

In Franța se cere sporirea salariilor

In localitatea Maraussan în apropiere de Besierse, muncitorii agricoli au declanșat în unanimitate de curînd o grevă în scopul măririi salariilor lor, de la 126 la 145 de franci. De notat că această hotărîre a fost luată de către 115 muncitori agricoli din 132, cîți există în acest sat. Greva urmează altor mișcări asemănătoare care se desfășoară de o lună și mai bine în tot departamentul Herault. Zilele trecute chiar s-au desfășurat puternice greve ale muncitorilor agricoli în localitățile Montagnac și Marseillant. In unele sate ca cele de mai sus, ca urmare a grevelor, proprietarii fermelor agricole au fost nevoiți să mărească cu 10 pînă la 14 franci pe oră salariile muncitorilor care le lucrează pămînturile. In alte sate, ca de pildă la Missan, Touzoles și pe alte mari domenii, au fost obținute majorări asemănătoare, ca urmare a revendicărilor muncitorilor agricoli. In tot departamentul Herault, aceștia organizează tot mai dese greve pentru a obține acorduri semnate de către proprietarii pămînturilor, în scopul majorării salariilor. In aceste acțiuni, muncitorii agricoli sînt încurajați de faptul că în ultimele săptămîni muncitorii agricoli care lucrează în fermele din Kuksac și Argellerse au obținut majorări pînă la 140 de franci pe oră, adică 1.000 de franci pe zi.

Trebuie însă subliniat că acest cîștig nu poate acoperi nici pe departe cheltuielile pentru hrană ale unui muncitor agricol pe zi, — fără să mai vorbim de familiile acestora.

De aceea ei se pregătesc pentru noi mișcări greviste, în cantoanele Capendu, Lesignan și altele.

Viața de mizerie a țăranilor din Argentina

Grea viață sînt siliți să trăiască țăranii din Argentina, țară cu întinse și bogate pămînturi din America de Sud. Ca și în alte țări capitaliste și coloniale, și aci, cele mai bune terenuri sînt acaparate de către mari proprietari sau mari întreprinderi capitaliste.

In provincia Buenos-Aires, un singur proprietar posedă peste 500.000 hectare de pămînt. Faimoasa societate Forestal a acaparat la rîndu-i nu mai puțin ca 1.600.000 de ha. în întreaga Argentină. In ținutul Teodolina, din partea de sud a provinciei Santa Fe, sute de kilometri de-a rîndul nu vezi decît terenuri acaparate de cîte 2 sau 3 proprietari. Țăranii n-au avut aci niciodată vre-un petec de pămînt al lor. Ei au muncit din tinerețe și pînă la bătrînețe, ca și azi, pentru îmbogățirea proprietarilor. La trecutul Congres al țărăncilor din Argentina la care au participat 271 delegate, o femeie, mamă a trei copii de vîrstă încă fragedă, a povestit că este silită să plece zilnic la lucru la depărtări mari, lăsîndu-și copilașii în grija unui nepot de 7 ani. Deși trăiesc la țară, după perioada de alăptare de către mamă, acești copii n-au mai primit deloc lapte, trebuind să se mulțumească cu ceai din iarba numită Mate. Nu-i de mirare că ei s-au îmbolnăvit grav și că mama lor a trebuit să muncească și mai cumplit în diverse ferme, cînd de pe plantația unde obișnuia să muncească a fost concediată.

In alte locuri din Argentina în afară de treburile casnice femeile sînt nevoite să muncească laolaltă cu bărbații toată ziua și se întorc acasă la miezul nopții. In zorii zilei următoare însă, oamenii trebuie să plece din nou la muncă, de multe ori luîndu-și cu el și copiii pe distanțe lungi, în bătaia soarelui, pe o căldură de 40 de grade. De lucru este puțin. Uneori muncitorii agricoli nu lucrează decît două zile pe săptămînă. Pentru culegerea a 10 kg de bumbac, un muncitor nu primește decît 6 pesos, în vreme ce un kg de mere costă 5,50 pesos. Sînt mulți copii de țărani care n-au văzut nici odată fructele. Cît privește locuințele, e de ajuns să arătăm că muncitorii de pe cele mai multe plantații sînt siliți să locuiască cîte 20 de inși în camere de 15 m.p., laolaltă cu copiii și tinerii.

Una din cele mai grave probleme ale satului din Argentina este lipsa de drumuri ca și tarifele ridicate, acolo unde există drumuri de fier. Sînt unele sate, care atunci cînd încep ploile, rămîn complet izolate de șosele. Atunci, chiar dacă oamenii au de vîndut o parte din recoltă nu se mai pot duce spre centrele mari de consum, din cauza noroaielor. In multe regiuni, pămînturile devin sterpe din pricina secetei, cu toate că în apropierea lor există fluvii bogate. Neînvestirea unor sume cît de mici pentru irigații face însă ca aceste ape să nu poată fi folosite.

Și lipsa de asistență sanitară constituie una dintre cele mai mari rele în satele din Argentina. In statul Portenas, maternitățile se pot număra pe degete iar spitalele sînt rare. Pentru ca un țăran să fie transportat la spital cînd se îmbolnăvește, trebuie să plătească 30 de pesos, în vreme ce, așa cum arătam mai sus, el de-abia cîștigă 6 pesos pe zi.

Impotriva acestui trai de mizerie, țăranii și muncitorii agricoli se ridică la luptă tot mai hotărîtă. In acțiunea lor pentru îmbunătățirea condițiilor de trai, ei sînt sprijiniți de către muncitori, de învățători, de mici comercianți etc. In diferite provincii se organizează de pildă adunări în care se formulează revendicări, în scopul efectuării unei reforme agrare, al majorării cîștigului zilnic al muncitorilor agricoli, acordării de locuințe omenești, construirii de drumuri, irigării pămînturilor. Aceasta dovedește că ei sînt hotărîți să intensifice acțiunile menite să ducă la luarea unor măsuri cu ajutorul cărora să se creeze cel puțin un început de progres în agricultură.

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 26, 27 și 28 iunie

In țară: In primele zile, vremea se va menține caldă și vor cădea ploi locale însoțite de descărcări electrice și intensificări de vînt. Pe la sfîrșitul intervalului, vremea se va răci ușor în nord-vestul țării și ploile vor lua un caracter aproape general. Temperatura aerului va rămîne ridicată în jumătatea de sud-est a țării și va scădea ușor în Ardeal și nordul Moldovei. Minimele vor oscila între 10—24 de grade iar maximele între 24—36 de grade. Local în Ardeal vor fi condiții de căderi de grindină.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"